

Ε.Ο.Π.Π.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ**

**"ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΟΔΗΓΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΤΟΣΙΚΛΕΤΩΝ"**

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2010

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Συνοπτική Περιγραφή Επαγγέλματος (Job Profile)	3
ΚΥΡΙΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	3
2. Ανάλυση Επαγγελματικών Δραστηριοτήτων (Task Analysis)	5
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ	9
3. Εξετάσεις Πιστοποίησης Επαγγελματικής Κατάρτισης	10
3.1. Θεωρητική Φάση (Θεωρητικό Μέρος)	11
3.1.1. Γραπτή εξέταση	11
3.1.2. Προφορική εξέταση	16
3.1.3. Εξέταση «σημάτων Κ.Ο.Κ.» (ερωτηματολόγια Υ.Μ.Ε.) . Error! Bookmark not defined.	
3.1.4. Τελικά αποτελέσματα θεωρητικής εξέτασης	19
3.2. Πρακτική Φάση	19
3.3. Γενικά ζητήματα	21
4. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	22
ΟΜΑΔΑ Α	22
ΟΜΑΔΑ Β	26

1. Συνοπτική Περιγραφή Επαγγέλματος (Job Profile)

Ο κάτοχος Διπλώματος ΙΕΚ ειδικότητας «Εκπαιδευτή Υποψηφίων Οδηγών Αυτοκινήτων και Μοτοσικλετών» έχει πιστοποιήσει τις απαραίτητες γνώσεις, δεξιότητες και επαγγελματικές στάσεις που τον καθιστούν ικανό να λάβει την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος του εκπαιδευτή υποψηφίων οδηγών αυτοκινήτων και μοτοσικλετών.

Ο εκπαιδευτής υποψηφίων οδηγών αυτοκινήτων και μοτοσικλετών μπορεί να προσφέρει εξαρτημένη, ή μη, εργασία κατά την οποία ενεργεί υπεύθυνα με βάση τους ισχύοντες κανονισμούς, διδάσκει και εμπνέει τις αναγκαίες και ικανές γνώσεις στους υποψηφίους αλλά και σε εν ενεργεία οδηγούς, ώστε να αποκτήσουν άρτια θεωρητική και πρακτική κατάρτιση με αντικειμενικό σκοπό την εμπέδωση της κυκλοφοριακής αγωγής για την εξασφάλιση της γενικότερης οδικής ασφάλειας (μείωση των τροχαίων ατυχημάτων) και την προστασία του περιβάλλοντος.

ΚΥΡΙΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Κύριες επαγγελματικές δραστηριότητες του εκπαιδευτή υποψηφίων οδηγών είναι:

1. Να είναι σε θέση να διδάξει τη φιλοσοφία και τις αρχές ασφαλούς οδήγησης, με τη μορφή της πραγματολογικής προσέγγισης, κάνοντας χρήση και των Τ.Π.Ε. (Τεχνολογία της Πληροφορίας & της Επικοινωνίας).
2. Να γνωρίζει την ισχύουσα Νομοθεσία της Οδικής Κυκλοφορίας και να είναι σε θέση να τη διδάξει συστηματικά στους υποψηφίους, αλλά και στους εν ενεργεία οδηγούς.
3. Να διδάσκει τα βασικά στοιχεία της τεχνολογίας και της δυναμικής των οχημάτων (αυτοκινήτων και μοτοσικλετών) κυρίως εκείνων που ενδιαφέρουν τον υποψήφιο οδηγό γιατί επηρεάζουν την ασφαλή οδήγηση και τις δυνάμεις που αναπτύσσονται κατά την κίνηση του οχήματος.
4. Να διδάσκει τις τυπικές εργασίες συντήρησης και ελέγχου των βασικών μερών του αυτοκινήτου ή της μοτοσικλέτας, κατά περίπτωση.
5. Να εφαρμόζει και να διδάσκει συστηματικά και αποτελεσματικά τον τρόπο ορθής οδήγησης σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.
6. Να διδάσκει τον ενδεδειγμένο τρόπο οδηγικής συμπεριφοράς (κυκλοφοριακή αγωγή) εφαρμόζοντας ο ίδιος τους κανόνες της κατά τη διεξαγωγή των πρακτικών μαθημάτων στους υποψηφίους οδηγούς. Ειδικότερα, είναι υποχρεωμένος να επισημαίνει τους κινδύνους που προκαλεί η αντικανονική συμπεριφορά του οδηγού και να εντοπίζει - τονίζει τις συνέπειές της.
7. Να εφαρμόζει τις γενικές αρχές διδασκαλίας, συντάσσοντας τα κατάλληλα σχέδια μαθήματος, φύλλα διδασκαλίας και tests αξιολόγησης για την επιτυχή και αποτελεσματική διεξαγωγή των μαθημάτων. Για το σκοπό αυτό επιλέγει και χρησιμοποιεί το καταλληλότερο κάθε φορά εποπτικό μέσο διδασκαλίας.
8. Να επισημαίνει τις πηγές ρύπανσης ενός οχήματος κατά τη χρήση, τη λειτουργία και τη συντήρησή του (ηχορύπανση, καυσαέρια, ανταλλακτικά υλικά). Αναφέρει τις επιπτώσεις που έχουν οι διάφοροι (αέριοι, υγροί, στερεοί) ρυπαντές στον άνθρωπο και το περιβάλλον του και προτείνει τις ενδεδειγμένες ενέργειες για την ελαχιστοποίησή τους. Επίσης, διδάσκει την ορθολογική χρήση του οχήματος με τρόπο ώστε να γίνεται η μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση ενέργειας.

9. Να περιγράφει και να επιδεικνύει τον τρόπο επέμβασης για τη χορήγηση πρώτων βοηθειών σε οδικά ατυχήματα κατά περίπτωση.
10. Να διδάσκει τη λειτουργία και τη σημασία των συστημάτων και των μεθόδων ενεργητικής και παθητικής ασφάλειας που διαθέτουν τα οχήματα για την προστασία οδηγού, επιβατών και πεζών. Επίσης, να επισημαίνει και να επεξηγεί τα σχετικά ενδεικτικά σήματα στον πίνακα οργάνων του οχήματος.
11. Να διδάσκει τα μέτρα προστασίας που λαμβάνει ο οδηγός εάν πάσχει από πάθηση, ή παροδική κατάσταση, που επηρεάζει την οδηγική συμπεριφορά και ασφάλεια.
12. Να ασκεί τη διοίκηση της επιχείρησής του (διευθύνει, προγραμματίζει, οργανώνει, ελέγχει, συντονίζει, προβλέπει, παίρνει αποφάσεις) σύμφωνα με τους Νόμους και τις σύγχρονες αντιλήψεις περί διοίκησης των επιχειρήσεων.

2. Ανάλυση Επαγγελματικών Δραστηριοτήτων (Task Analysis)

1. Γνωρίζει και εφαρμόζει την ισχύουσα Νομοθεσία της Οδικής Κυκλοφορίας και είναι σε θέση να τη διδάξει συστηματικά, με γνώμονα τη διαμόρφωση συνείδησης οδικής ασφάλειας σε όλους τους χρήστες των οδών.

- 1.1 Διδάσκει και εφαρμόζει τις αρχές της διασφάλισης ασφαλών συνθηκών κυκλοφορίας και μετακίνησης με επίκεντρο τον άνθρωπο.
- 1.2 Γνωρίζει και εφαρμόζει την ισχύουσα Νομοθεσία της Οδικής Κυκλοφορίας και είναι σε θέση να τη διδάξει συστηματικά στους υποψηφίους, αλλά και σε εν ενεργεία οδηγούς.
- 1.3 Γνωρίζει κατά το γράμμα και πνεύμα τα Προεδρικά Διατάγματα και τις Υπουργικές Αποφάσεις που σχετίζονται με την οδική κυκλοφορία και ασφάλεια, και προσαρμόζει ανάλογα τις εκπαιδευτικές του προσεγγίσεις.
- 1.4 Γνωρίζει και εξηγεί τις διατάξεις του Αστικού και Ποινικού Κώδικα, όπως επίσης και τις Βασικές Αρχές Συγκριτικού Δικαίου.
- 1.5 Γνωρίζει σε βάθος και επισημαίνει τις «βασικές αρχές της πολιτικής των μεταφορών» της Ε.Ε. Προσαρμόζει τις εκπαιδευτικές και επαγγελματικές του αναφορές με τη διεθνή εμπειρία και πρακτική.
- 1.6 Ευαίσθητοποιείται σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος σχετικά με τα οχήματα και συμμετέχει, κατά τον ενεργότερο τρόπο, στη λήψη και εφαρμογή μέτρων και μεθόδων για την προστασία του.
- 1.7 Επισημαίνει, εξηγεί και είναι πρωτεργάτης στην καθιέρωση μέτρων προστασίας "ευαίσθητων" ομάδων πολιτών.
- 1.8 Συνεισφέρει με τις γνώσεις και τη στάση του την εισαγωγή νέων ρυθμίσεων, που στοχεύουν στην ποιότητα ζωής και την ασφαλή κυκλοφορία οδηγών, δικυκλιστών, πεζών, επιβατών, ατόμων με ειδικές ανάγκες, παιδιών.
- 1.9 Παρακολουθεί, συμμετέχει και ενημερώνεται συνεχώς για την εξέλιξη και τις νέες διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας, όπως επίσης και για αποτελέσματα ερευνών σχετικών με το επάγγελμά του, και προσαρμόζει ανάλογα τη διδασκαλία του.

2. Διδάσκει τα βασικά στοιχεία της τεχνολογίας και της δυναμικής των οχημάτων. Ειδικότερα διδάσκει: τα βασικά συστήματα και υποσυστήματα των οχημάτων, το σκοπό και τις βασικές αρχές λειτουργίας τους. Επισημαίνει επίσης τη συμπεριφορά τους στη διαδικασία της κίνησης και της συγκρότησης του οχήματος.

- 2.1 Διδάσκει τη συγκρότηση και τον τρόπο της λειτουργίας του αυτοκινήτου ή της μοτοσυκλέτας, κατά περίπτωση.
- 2.2 Διδάσκει τα μέρη, το σκοπό και τις βασικές αρχές λειτουργίας όλων των συστημάτων και υποσυστημάτων του συστήματος παραγωγής ισχύος τετράχρονων και δίχρονων βενζινοκινητήρων και πετρελαιοκινητήρων, με κύρια αναφορά στα σημεία που αφορούν και επηρεάζουν την ασφαλή οδήγηση.
- 2.3 Διδάσκει τα μέρη, το σκοπό και τις βασικές αρχές λειτουργίας των συστημάτων μετάδοσης κίνησης, διεύθυνσης, ανάρτησης, πέδησης, αξόνων - τροχών, φέρουσας κατασκευής - πλαισίου, με κύρια αναφορά στα σημεία που αφορούν και επηρεάζουν την ασφαλή οδήγηση.
- 2.4 Διδάσκει τα βασικά σημεία της ηλεκτρικής εγκατάστασης του αυτοκινήτου, τα όργανα και τις

βοηθητικές συσκευές του.

- 2.5 Παρακολουθεί συνεχώς την εξέλιξη της τεχνολογίας των οχημάτων και εντάσσει τις βασικές μεταβολές της στη διδασκαλία του (δια βίου εκπαίδευση).
 - 2.6 Διδάσκει τον τρόπο κίνησης των οχημάτων και τις δυνάμεις που αναπτύσσονται κατά την κυκλοφορία του.
 - 2.7 Γνωρίζει σε βάθος και διδάσκει, τις δυνατότητες τροποποίησης των συνισταμένων δυνάμεων, που αναπτύσσονται κατά την κίνηση του αυτοκινήτου.
 - 2.8 Διδάσκει τον τρόπο που το όχημα κινείται σε ευθεία, σε στροφές, σε κατήφορο, σε ανήφορο.
 - 2.9 Διδάσκει τις δυνάμεις που αναπτύσσονται σε καταστάσεις απώλειας/αδυναμίας ελέγχου της κατευθυντικότητας του οχήματος (υπερστροφή, υποστροφή, υδρολίσθηση-aquaplaning, απώλεια προσανατολισμού-disorientation) και πώς αντιμετωπίζονται κατά την οδήγηση.
- 3. Διδάσκει τις τυπικές εργασίες συντήρησης και ελέγχου των βασικών μερών του αυτοκινήτου ή μοτοσυκλέτας κατά περίπτωση.**
- 3.1 Διδάσκει τις τυπικές εργασίες ελέγχου και συντήρησης των μηχανοκίνητων οχημάτων, καθώς και τη σκοπιμότητα και τη σημασία τους για την ασφαλή και άνετη οδήγηση.
 - 3.2 Διδάσκει τον τρόπο αναζήτησης των σχετικών πληροφοριών από τα εγχειρίδια του κατασκευαστή, που συνοδεύουν το όχημα.
 - 3.3 Διδάσκει τον τρόπο αναζήτησης στοιχείων ταυτότητας του αυτοκινήτου και της μοτοσυκλέτας, όπως επίσης τις διάφορες μορφές κατασκευής τους.
 - 3.4 Διδάσκει τους κανόνες υγιεινής και ασφαλείας, για την εκτέλεση των εργασιών ελέγχου και συντήρησης, την επιλογή και τον χειρισμό των κατάλληλων εργαλείων και συσκευών που απαιτούνται.
- 4. Γνωρίζει σε βάθος την έννοια της Αυτοκίνησης ως κοινωνική έκφραση. Την εφαρμόζει και είναι σε θέση να την εμψυχήσει στους υποψηφίους, αλλά και στους εν ενεργεία οδηγούς. Ειδικότερα εφαρμόζει και διδάσκει συστηματικά και αποτελεσματικά τον τρόπο ασφαλούς οδήγησης σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.**
- 4.1 Εξηγεί τις βασικές αρχές οδήγησης των αυτοκινήτων και των μοτοσυκλετών, κατά περίπτωση.
 - 4.2 Επισημαίνει στον υποψήφιο οδηγό την αναγκαιότητα της γνώσης των ορίων οδήγησης που έχει ο ίδιος και το όχημα που οδηγεί.
 - 4.3 Διδάσκει και εξηγεί πρακτικά τη λειτουργία των οργάνων του αυτοκινήτου και τον χειρισμό των διαφόρων μερών του.
 - 4.4 Διδάσκει με σχετική επίδειξη τον χειρισμό του αυτοκινήτου για όλες τις απαραίτητες ενέργειες που πρέπει να γίνουν (τιμόνι, φλας, φώτα, φρένα, εκκίνηση, αλλαγή ταχυτήτων, χρησιμοποίηση καθρεπτών κλπ).
 - 4.5 Διδάσκει στην πράξη την τεχνική οδήγησης (εκκίνηση κινητήρα, εκκίνηση αυτοκινήτου, αλλαγή ταχυτήτων, στάση του αυτοκινήτου, ασφάλιση του αυτοκινήτου, οδήγηση του αυτοκινήτου στο δρόμο - διασταυρώσεις κλπ) - (ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β', Γ', Β'+Ε', Γ'+Ε', Δ', Δ'+Ε').
 - 4.6 Διδάσκει στην πράξη την τεχνική οδήγησης για μοτοσυκλέτες (Κατηγορία Α' σταδιακής πρόσβασης και Α').
 - 4.7 Διδάσκει στην πράξη την κατακόρυφη και οριζόντια σήμανση, τους φωτεινούς σηματοδότες, τα σήματα των τροχονόμων κλπ.

5. Διδάσκει τον ενδεδειγμένο τρόπο οδηγικής συμπεριφοράς (κυκλοφοριακή αγωγή) εφαρμόζοντας ο ίδιος τους κανόνες της κατά τη διεξαγωγή των πρακτικών μαθημάτων στους υποψηφίους οδηγούς. Ειδικότερα, είναι υποχρεωμένος να επισημαίνει τους κινδύνους που προκαλεί η αντικανονική συμπεριφορά του οδηγού και να εντοπίζει - τονίζει τις συνέπειές της.

5.1 Διδάσκει στην πράξη τον τρόπο αντιμετώπισης και σεβασμού των υπολοίπων χρηστών του δρόμου.

5.2 Επισημαίνει τους κινδύνους και τις συνέπειες από αντικανονική κοινωνική συμπεριφορά του οδηγού.

5.3 Εμπεδώνει - διαμορφώνει σωστή οδηγική νοοτροπία και συμπεριφορές του υποψηφίου οδηγού κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας της οδήγησης στην πράξη.

5.4 Επισημαίνει πόσο σημαντικό είναι ο καθορισμός και η διαχείριση των συναισθημάτων που δημιουργούνται και διακατέχουν τον οδηγό κατά την οδήγηση (π.χ. θυμός, θλίψη, οργή, ευφορία, εκνευρισμός κ.α.) και οφείλονται στις συνθήκες δρόμου και του οχήματος και στη συμπεριφορά συνεπιβατών και υπολοίπων χρηστών του δρόμου.

6. Γνωρίζει σε βάθος και εφαρμόζει τις γενικές και τις σύγχρονες αρχές διδασκαλίας σε σχέση με την οδήγηση και την οδική ασφάλεια, εξελίσσοντας τα κατάλληλα μαθήματα, φύλλα διδασκαλίας και tests αξιολόγησης για την επιτυχή και αποτελεσματική διεξαγωγή των μαθημάτων. Για το σκοπό αυτό επιλέγει και χρησιμοποιεί την καταλληλότερη μέθοδο και το καταλληλότερο κάθε φορά εποπτικό μέσο διδασκαλίας.

6.1 Επιλέγει την καταλληλότερη κάθε φορά μέθοδο διδασκαλίας, ανάλογα με το διδασκόμενο αντικείμενο και τις δυνατότητες του εκπαιδευόμενου (εξατομικευμένη διδασκαλία).

6.2 Συντάσσει και χρησιμοποιεί σχέδια μαθήματος για την όσο το δυνατόν αρτιότερη παρουσίαση των θεμάτων διδασκαλίας.

6.3 Επιλέγει και χρησιμοποιεί το ενδεδειγμένο κάθε φορά εποπτικό μέσο διδασκαλίας για την όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη παρουσίαση των θεμάτων διδασκαλίας.

6.4 Γνωρίζει τον χειρισμό των εποπτικών μέσων που χρησιμοποιούνται για τη διδασκαλία των μαθημάτων.

6.5 Προετοιμάζει και χρησιμοποιεί φύλλα διδασκαλίας για την αποτελεσματικότερη διδασκαλία και μεταφορά πληροφοριών.

6.6 Αξιολογεί με tests την αποδοτικότητα των μαθημάτων του και τις γνώσεις που απέκτησαν οι υποψήφιοι οδηγοί. Επιλέγει τα καταλληλότερα είδη tests ανάλογα με το επίπεδο και τις δυνατότητες του εκπαιδευόμενου.

6.7 Εξελίσσει και βελτιώνει συνεχώς τις μεθόδους και τα μέσα διδασκαλίας (simulators, interactive slides κλπ) παρακολουθώντας τις αλλαγές που συντελούνται στη σχετική επιστήμη (δια βίου εκπαίδευση).

7. Επισημαίνει τις πηγές ρύπανσης ενός οχήματος κατά τη χρήση, τη λειτουργία και τη συντήρησή του (ηχορύπανση, καυσαέρια, ανταλλακτικά υλικά). Αναφέρει τις επιπτώσεις που έχουν οι διάφοροι (αέριοι, υγροί, στερεοί) ρυπαντές στον άνθρωπο και το περιβάλλον του και προτείνει τις ενδεδειγμένες ενέργειες για την ελαχιστοποίησή τους. Επίσης, διδάσκει την ορθολογική χρήση του οχήματος με

τρόπο ώστε να γίνεται η μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση ενέργειας.

- 7.1 Επισημαίνει και διδάσκει στην πράξη τους κινδύνους που διατρέχει η ζωή του ανθρώπου από δραστηριότητες που ρυπαίνουν το περιβάλλον από έναν οδηγό.
- 7.2 Επισημαίνει την αναγκαιότητα των μέτρων ελέγχου της προστασίας του περιβάλλοντος που έχουν θεσπιστεί, όπως είναι η Κάρτα Ελέγχου Καυσαερίων, η αντικατάσταση των καταλυτικών μετατροπών κ.α., και να υπογραμμίζει τις ηθικές, νομικές και οικονομικές επιπτώσεις από τη μη τήρησή τους.
- 7.3 Διδάσκει στην πράξη τις κατάλληλες και απαραίτητες ενέργειες για τη μέγιστη δυνατή, αλλά ασφαλή, εξοικονόμηση ενέργειας κατά την οδήγηση του αυτοκινήτου (eco drive).

8. Περιγράφει και επιδεικνύει τον τρόπο επέμβασης για τη χορήγηση πρώτων βοηθειών σε οδικά ατυχήματα κατά περίπτωση.

- 8.1 Περιγράφει τον τρόπο επέμβασης για τη χορήγηση πρώτων βοηθειών που απαιτούνται κατά περίπτωση (π.χ. περιποίηση και επίδεση τραυμάτων κ.α.).
- 8.2 Περιγράφει και κάνει επίδειξη της τεχνικής για τη μεταφορά ενός τραυματία.
- 8.3 Επισημαίνει - εξηγεί τους κινδύνους που διατρέχει η ζωή ενός τραυματισμένου σε οδικό ατύχημα από αντικοινωνικές ενέργειες της ομάδας διάσωσης.

9. Διδάσκει τη λειτουργία και τη σημασία των συστημάτων και των μεθόδων ενεργητικής και παθητικής ασφάλειας που διαθέτουν τα οχήματα για την προστασία οδηγού, επιβατών και πεζών. Επίσης, επισημαίνει και επεξηγεί τα σχετικά ενδεικτικά σήματα στον πίνακα οργάνων του οχήματος.

- 9.1 Επισημαίνει τις επιπτώσεις (κοινωνικές, οικονομικές) που έχουν τα οδικά ατυχήματα στον οδηγό, στους επιβαίνοντες, στους υπόλοιπους χρήστες του δρόμου και, τέλος, στο κοινωνικό σύνολο.
- 9.2 Αναλύει στον υποψήφιο οδηγό συστηματικά και σε κάθε ευκαιρία τις αιτίες που μπορεί να προκαλέσουν οδικά ατυχήματα.
- 9.3 Επισημαίνει ότι, παρά τη σημαντική βελτίωση των οχημάτων σε συστήματα ενεργητικής και παθητικής ασφάλειας, κανένα από αυτά δεν μπορεί να ξεπεράσει τους νόμους της φυσικής για να αποφευχθεί μία σύγκρουση και να προστατεύσουν απόλυτα οδηγό και συνεπιβάτες.
- 9.4 Εξηγεί τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στα συστήματα ενεργητικής και παθητικής ασφάλειας και ποια είναι η σκοπιμότητα κάθε κατηγορίας.
- 9.5 Διδάσκει στην πράξη τα μέσα και τα μέτρα προστασίας οδηγού, επιβατών, πεζών και γενικότερα την ασφάλεια που εξαρτάται από το σύστημα οδικής ασφάλειας: Όχημα, Οδηγός, Οδός, Έλεγχος του συστήματος.
- 9.6 Εξηγεί στην πράξη τον τρόπο αντίδρασης και γενικά τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν με τη χρησιμοποίηση της ενεργητικής ασφάλειας του αυτοκινήτου.
- 9.7 Εξηγεί τον τρόπο επενέργειας των συστημάτων παθητικής ασφάλειας του αυτοκινήτου και προτρέπει στην εφαρμογή όλων των απαραίτητων μέτρων προβάλλοντας τα σημαντικά πλεονεκτήματα, αλλά και μειονεκτήματα, που προκύπτουν. Παρουσιάζει στην αίθουσα διδασκαλίας με σχετική προβολή ταινίες που αφορούν δοκιμές προσκρούσεων - συγκρούσεων (crash tests) και επισημαίνει τα βασικά σημεία τους.
- 9.8 Παρακολουθεί τις σχετικές εξελίξεις στον τομέα αυτό της τεχνολογίας και προσαρμόζει ανάλογα τη διδασκαλία του.

10. Διδάσκει τα μέτρα προστασίας που λαμβάνει ο οδηγός εάν πάσχει από πάθηση, ή παροδική κατάσταση, που επηρεάζει την οδηγική συμπεριφορά και ασφάλεια.

10.1 Διδάσκει - επισημαίνει τους κινδύνους που διατρέχει η ζωή του οδηγού και των επιβατών όταν ο οδηγός έχει κάποια πάθηση, ή παροδική κατάσταση, από αυτές που δεν του επιτρέπουν να οδηγήσει.

10.2 Διδάσκει - αναφέρει τον πιθανό τρόπο αντιμετώπισης της πάθησης και την επαναφορά στην ενεργό οδήγηση ή/και απομάκρυνση του οδηγού, ώστε να εξασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή ασφάλεια κατά τη χρησιμοποίηση του αυτοκινήτου.

11. Ασκεί τη διοίκηση της επιχείρησής του (διευθύνει, προγραμματίζει, οργανώνει, ελέγχει, συντονίζει, προβλέπει, παίρνει αποφάσεις) σύμφωνα με τους Νόμους και τις σύγχρονες αντιλήψεις διοίκησης των επιχειρήσεων.

11.1 Λειτουργεί τη Σχολή Οδηγών σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

11.2 Διοικεί την επιχείρησή του (διευθύνει, προγραμματίζει, οργανώνει, ελέγχει, συντονίζει, προβλέπει, παίρνει αποφάσεις) σύμφωνα με τις τρέχουσες αντιλήψεις περί διοίκησης των επιχειρήσεων με σκοπό όχι μόνο το κέρδος αλλά και τη διατήρηση και επέκταση των δραστηριοτήτων της.

11.3 Επιλέγει τα οχήματα και τον κατάλληλο εξοπλισμό για τις κατηγορίες που θα εκπαιδεύει.

11.4 Ενημερώνεται συνεχώς για τις εξελίξεις που συντελούνται στα θέματα διοίκησης επιχειρήσεων και ανθρώπινου δυναμικού και τις εφαρμόζει στην επιχείρησή του.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Οι γνώσεις που θεωρούνται απαραίτητες για την επιτυχή άσκηση του επαγγέλματος του Εκπαιδευτή Υποψηφίων Οδηγών είναι:

1. Νομοθεσία Οδικής Κυκλοφορίας.
2. Μηχανολογία Οχημάτων και ικανότητα χειρισμού εργαλείων - συσκευών για διεκπεραίωση τυπικών εργασιών συντήρησης ή ελέγχου μερών και εξαρτημάτων αυτοκινήτου / μοτοσυκλέτας.
3. Τεχνική Οδήγησης και εναλλακτικές μορφές προσέγγισης κατηγοριών χρηστών, για τις κατηγορίες Α', Β' Β'+Ε', Γ', Γ'+Ε', Δ' και Δ'+Ε'.
4. Κοινωνική συμπεριφορά – κυκλοφοριακή αγωγή οδηγών.
5. Φιλοσοφία και χρήση εποπτικών μέσων διδασκαλίας, επιλογή και σύνταξη ενδεδειγμένων φύλλων διδασκαλίας, όπως επίσης και tests αξιολόγησης για τις σχετικές διδασκαλίες.
6. Προστασία του περιβάλλοντος και εξοικονόμησης ενέργειας κατά τη χρησιμοποίηση του αυτοκινήτου.
7. Πρώτες Βοήθειες σε περίπτωση οδικών ατυχημάτων.
8. Συστήματα και μέθοδοι Ενεργητικής και Παθητικής ασφάλειας αυτοκινήτων.
9. Παθήσεις που είναι απαγορευτικές για την οδήγηση του αυτοκινήτου.
10. Οργάνωση, διοίκηση και απαραίτητος εξοπλισμός Σχολής Οδηγών.

3. Εξετάσεις Πιστοποίησης Επαγγελματικής Κατάρτισης

Για την απόκτηση του Διπλώματος Ι.Ε.Κ. στην ειδικότητα «Εκπαιδευτής Υποψηφίων Οδηγών Αυτοκινήτων και Μοτοσυκλετών» πρέπει να πληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Επιτυχής ολοκλήρωση της φοίτησης στο Ι.Ε.Κ. και απόκτηση της βεβαίωσης επαγγελματικής κατάρτισης.

β) Τετράμηνη πρακτική άσκηση

γ) Επιτυχία στο θεωρητικό μέρος των εξετάσεων πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης.

δ) Επιτυχία στο πρακτικό μέρος των εξετάσεων πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης.

Για τους διπλωματούχους μηχανικούς Ε.Μ.Π. ή άλλης ισότιμης σχολής, μέλη του Τ.Ε.Ε. καθώς και τους απόφοιτους Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.), Τμημάτων Μηχανολογίας, Ηλεκτρολογίας και Οχημάτων, δεν απαιτούνται οι (α) και (β) ανωτέρω προϋποθέσεις.

Για το σκοπό αυτό, στον Ε.Ο.Π.Π. συγκροτείται Κεντρική Εξεταστική Επιτροπή Πιστοποίησης Επαγγελματικής Κατάρτισης (Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ.) που έχει ως έργο την ευθύνη για την ομαλή και αδιάβλητη διεξαγωγή των εξετάσεων πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης, την εποπτεία, κατεύθυνση και συντονισμό του έργου των Περιφερειακών Εξεταστικών Επιτροπών Πιστοποίησης (Π.Ε.Ε.Π.).

Οι Π.Ε.Ε.Π. έχουν ως έργο την οργάνωση και εφαρμογή των διαδικασιών των σχετικών με τις εξετάσεις πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης στην περιφέρειά τους με βάση τις εκάστοτε ισχύουσες αποφάσεις του Ε.Ο.Π.Π. και τις οδηγίες της Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ. Οι εξετάσεις διεξάγονται μόνο στις Π.Ε.Ε.Π. Αττικής, Κ. Μακεδονίας και Κρήτης.

Οι εξετάσεις πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης βασίζονται σε τελικές θεωρητικές και πρακτικές εξετάσεις, που διεξάγονται σε εθνικό επίπεδο με βάση τον ισχύοντα, κατά την διεξαγωγή των εξετάσεων, Κανονισμό Κατάρτισης της ειδικότητας.

Υποψήφιος ο οποίος συμμετείχε σε έξι (6) συνολικά εξεταστικές περιόδους, όπως ορίζεται από τις διατάξεις της με αριθμό 57722/7509/11-10-2007 (Φ.Ε.Κ. 2045 τ. Β'/2007) Απόφασης του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών «Εξετάσεις υποψηφίων εκπαιδευτών οδηγών και συναφή θέματα» και δεν περάτωσε με επιτυχία τις εξετάσεις στο σύνολό τους, υποχρεούται, εφ' όσον το επιθυμεί να καταστεί Διπλωματούχος, να επαναλάβει εκ νέου, όλη τη διαδικασία των εξετάσεων με νέα αίτηση και νέα δικαιολογητικά, με βάση τις προϋποθέσεις που ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της νέας αυτής αίτησης.

Όσοι απορρίπτονται σε οποιαδήποτε φάση των εξετάσεων πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης έχουν δικαίωμα επανεξέτασης στην επόμενη περίοδο, εφόσον δεν έχουν παρέλθει οι έξι συνολικά εξεταστικές περίοδοι από την ημερομηνία υποβολής της αρχικής αίτησης, κατοχυρώνοντας τα μέχρι εκείνη τη στιγμή επιτυχή αποτελέσματα.

Οι Εξετάσεις Πιστοποίησης Επαγγελματικής Κατάρτισης περιλαμβάνουν δύο (2) φάσεις: τη θεωρητική φάση (Θεωρητικό Μέρος) και την πρακτική φάση (Πρακτικό Μέρος).

3.1. Θεωρητική Φάση (Θεωρητικό Μέρος)

Περιλαμβάνει δύο (2) μέρη:

- α. την γραπτή εξέταση,
- β. την προφορική εξέταση.

Η εξέταση της θεωρητικής φάσης διεξάγεται στην αρχή της εξεταστικής περιόδου, προκειμένου να εκδοθούν έγκαιρα τα αποτελέσματα, καθώς η επιτυχία στη θεωρητική φάση αποτελεί προϋπόθεση για τη συμμετοχή στην εξέταση της πρακτικής φάσης.

Στη θεωρητική φάση προηγείται η γραπτή εξέταση των υποψηφίων.

3.1.1. Γραπτή εξέταση

α) Σκοπός

Με τη διαδικασία των εξετάσεων επιδιώκεται να διαπιστωθεί αν ο απόφοιτος του Ι.Ε.Κ. κατέχει και είναι ικανός να χρησιμοποιεί, σε συγκεκριμένες επαγγελματικές εφαρμογές, τις θεωρητικές γνώσεις που απαιτούνται για την άσκηση του επαγγέλματος.

β) Περιεχόμενο εξέτασης

Η γραπτή δοκιμασία γίνεται με ερωτήσεις που προκύπτουν από το περιεχόμενο της προβλεπόμενης στοχοθεσίας του θεωρητικού μέρους και μπορεί να περιέχει θέματα από όλα τα γνωστικά αντικείμενα (μαθήματα) που περιέχονται στην εξεταζόμενη θεματική ενότητα ή μέρος αυτών.

Τα γραπτά είναι ανώνυμα κατά τη συλλογή και βαθμολόγηση μετά από επικάλυψη των ονομάτων των υποψηφίων.

γ) Διαδικασία εξέτασης

Το πρόγραμμα εξέτασης για το Θεωρητικό Μέρος ανακοινώνεται στην ιστοσελίδα του Ε.Ο.Π.Π. και αναρτάται στην έδρα της αρμόδιας Π.Ε.Ε.Π., μετά από έγκριση της Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ και του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π..

Η Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ. διαβιβάζει τα θέματα που κληρώθηκαν στις Επιτροπές Εξεταστικών Κέντρων με τον προσφορότερο και ασφαλέστερο, κατά την κρίση της, τρόπο.

Οι υποψήφιοι καλούνται να απαντήσουν σε όλα τα θέματα που τους έχουν τεθεί.

Μετά την εξάντληση του χρονικού ορίου αποχώρησης οι υποψήφιοι παραδίδουν τα γραπτά τους στους επιτηρητές οι οποίοι παρουσία του υποψηφίου καλύπτουν το μέρος του γραπτού που φέρει τα στοιχεία του υποψηφίου, με αδιαφανές κάλυμμα (αυτοκόλλητο).

Κάθε γραπτό δοκίμιο αξιολογείται από δυο (2) βαθμολογητές.

Η αξιολόγηση γίνεται με βάση την βαθμολογική κλίμακα από 1– 20.

Ως «Επιτυχών» θεωρείται αυτός που βαθμολογήθηκε με βαθμό δέκα (10) έως είκοσι (20).

Ο τελικός βαθμός προκύπτει από το άθροισμα των βαθμών των δυο (2) βαθμολογητών διαιρούμενος δια του δυο (2). Η βαθμολόγηση γίνεται με ακέραιο βαθμό. Αν μετά τη διαίρεση του αθροίσματος των βαθμών των δυο (2) βαθμολογητών προκύπτει δεκαδικός αριθμός, ο βαθμός αυτός στρογγυλοποιείται στον αμέσως επόμενο (εάν το δεκαδικό στοιχείο είναι ≥ 0.5) ή προηγούμενο (εάν το δεκαδικό στοιχείο είναι < 0.5) ακέραιο βαθμό.

Γραπτό δοκίμιο των Εξετάσεων Πιστοποίησης Επαγγελματικής Κατάρτισης, αναβαθμολογείται μόνο στην περίπτωση που η διαφορά βαθμολογίας μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου βαθμολογητή είναι μεγαλύτερη των τριών (3) μονάδων, από μέλος της οικείας ομάδας αναβαθμολογητών το οποίο ορίζει η Επιτροπή του Βαθμολογικού Κέντρου.

Ο τελικός βαθμός στην περίπτωση αναβαθμολόγησης, προκύπτει από το άθροισμα των τριών βαθμών διαιρούμενο δια του τρία (3).

Επανεξέταση ή αναβαθμολόγηση πέραν της ανωτέρω προβλεπόμενης δεν επιτρέπεται.

Η αξιολόγηση των γραπτών δοκιμίων γίνεται με αντικειμενική και δίκαιη κρίση και δεν επιτρέπεται αιτιολόγηση από τον βαθμολογητή ή τον αναβαθμολογητή.

δ) Διάρκεια εξετάσεων

Η εξέταση διαρκεί τρεις (3) ώρες.

ε) Στοχοθεσία εξεταστέας ύλης

Για την πιστοποίηση της επαγγελματικής ικανότητας κατά τη διάρκεια των γραπτών εξετάσεων των υποψηφίων, στην ειδικότητα «Εκπαιδευτής Υποψηφίων Οδηγών και Μοτοσικλετών» εξετάζονται σε γενικά και ειδικά θέματα θεωρητικών και εφαρμοσμένων γνώσεων που περιλαμβάνονται στην στοχοθεσία των γραπτών εξετάσεων της ειδικότητας, έτσι όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

1. Για την Κοινωνική Συμπεριφορά και την Αγωγή των Οδηγών:

- α. Να γνωρίζει τον ενδεδειγμένο τρόπο οδηγικής συμπεριφοράς
- β. Να επισημαίνει τους κινδύνους που προκαλεί η αντικανονική συμπεριφορά του οδηγού και να εντοπίζει τις συνέπειές της.
- γ. Να γνωρίζει τον τρόπο αντιμετώπισης και σεβασμού των υπολοίπων χρηστών του δρόμου.

2. Για την Προστασία Περιβάλλοντος και την Εξοικονόμηση Ενέργειας:

- α. Να γνωρίζει τις πηγές ρύπανσης ενός οχήματος κατά τη χρήση, τη λειτουργία και τη συντήρησή του (ηχορύπανση, καυσαέρια, ανταλλακτικά υλικά).
- β. Να αναφέρει τις επιπτώσεις που έχουν οι διάφοροι (αέριοι, υγροί, στερεοί) ρυπαντές στον άνθρωπο και το περιβάλλον του.
- γ. Να γνωρίζει την ορθολογική χρήση του οχήματος με τρόπο ώστε να γίνεται η μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση ενέργειας.
- δ. Να γνωρίζει τα μέτρα ελέγχου προστασίας του περιβάλλοντος και τη σημασία τους.
- ε. Να γνωρίζει τις ηθικές, νομικές και οικονομικές επιπτώσεις από τη μη τήρηση των μέτρων ελέγχου της ρύπανσης.

3. Για τις Α' Βοήθειες των Οδικών ατυχημάτων:

- α. Να γνωρίζει τον τρόπο επέμβασης για τη χορήγηση πρώτων βοηθειών σε οδικά ατυχήματα κατά περίπτωση.

- β. Να γνωρίζει την τεχνική για τη μεταφορά ενός τραυματία.
- γ. Να γνωρίζει και να εξηγεί τους κινδύνους που διατρέχει η ζωή ενός τραυματισμένου σε οδικό ατύχημα από αντικανονικές ενέργειες της ομάδας διάσωσης.

4. Για τα Συστήματα και τις Μεθόδους Ενεργητικής και Παθητικής Ασφάλειας:

- α. Να γνωρίζει τη λειτουργία και τη σημασία των συστημάτων και των μεθόδων ενεργητικής και παθητικής ασφάλειας που διαθέτουν τα οχήματα για την προστασία οδηγού, επιβατών και πεζών.
- β. Να γνωρίζει τις διαφορές μεταξύ των συστημάτων ενεργητικής και των συστημάτων παθητικής ασφάλειας.
- γ. Να γνωρίζει τα σχετικά ενδεικτικά σήματα στον πίνακα οργάνων του οχήματος.
- δ. Να γνωρίζει τις επιπτώσεις (κοινωνικές, οικονομικές) που έχουν τα οδικά ατυχήματα στον οδηγό, στους επιβαίνοντες, στους υπόλοιπους χρήστες του δρόμου και στο κοινωνικό σύνολο.
- ε. Να γνωρίζει τις αιτίες που μπορεί να προκαλέσουν οδικά ατυχήματα.
- στ. Να γνωρίζει τα μέσα και τα μέτρα προστασίας οδηγού, επιβατών, πεζών και γενικότερα την ασφάλεια που εξαρτάται από το σύστημα οδικής ασφάλειας: Όχημα, Οδηγός, Οδός, Έλεγχος του συστήματος.
- ζ. Να γνωρίζει τον τρόπο αντίδρασης και γενικά τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν με τη χρησιμοποίηση της ενεργητικής ασφάλειας του αυτοκινήτου.
- η. Να γνωρίζει τον τρόπο επενέργειας των συστημάτων παθητικής ασφάλειας των μηχανοκίνητων οχημάτων.
- θ. Να γνωρίζει τις εξελίξεις στον τομέα αυτό της τεχνολογίας.

5. Για τις Παθήσεις που επηρεάζουν την Οδήγηση:

- α. Να γνωρίζει τα μέτρα προστασίας που λαμβάνει ο οδηγός εάν πάσχει από πάθηση, ή παροδική κατάσταση, που επηρεάζει την οδηγική συμπεριφορά και ασφάλεια.
- β. Να γνωρίζει τους κινδύνους που διατρέχει η ζωή του οδηγού και των επιβατών όταν ο οδηγός έχει κάποια πάθηση, ή παροδική κατάσταση, από αυτές που δεν του επιτρέπουν να οδηγεί.
- γ. Να γνωρίζει τον πιθανό τρόπο αντιμετώπισης της πάθησης και την επαναφορά στην ενεργό οδήγηση, ή/και απομάκρυνση του οδηγού, ώστε να εξασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή ασφάλεια κατά τη χρησιμοποίηση του αυτοκινήτου.

6. Για την Οργάνωση, Διοίκηση και τον Εξοπλισμό της Σχολής Οδηγών:

- α. Να γνωρίζει τις ισχύουσες διατάξεις για τη λειτουργία της σχολής οδηγών.
- β. Να γνωρίζει τις διοικητικές λειτουργίες μιας επιχείρησης.
- γ. Να γνωρίζει τις σύγχρονες αντιλήψεις διοίκησης των επιχειρήσεων και προσωπικού.
- δ. Να γνωρίζει τον αναγκαίο εξοπλισμό και τα είδη των οχημάτων που απαιτούνται για τη λειτουργία της σχολής οδηγών.

II. ΕΙΔΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

1. Για την ισχύουσα Νομοθεσία που ρυθμίζει την οδική κυκλοφορία:
 - α. Να γνωρίζει την ισχύουσα Νομοθεσία της Οδικής Κυκλοφορίας και να είναι σε θέση να τη διδάξει συστηματικά, με γνώμονα τη διαμόρφωση συνείδησης οδικής ασφάλειας σε όλους τους χρήστες των οδών.
 - β. Να γνωρίζει τις αρχές διασφάλισης των ασφαλών συνθηκών κυκλοφορίας και μετακίνησης με επίκεντρο τον άνθρωπο.
 - γ. Να γνωρίζει κατά το γράμμα και πνεύμα τα Προεδρικά Διατάγματα και τις Υπουργικές Αποφάσεις που σχετίζονται με την οδική κυκλοφορία και ασφάλεια.
 - δ. Να γνωρίζει και να εξηγεί τις διατάξεις του Αστικού και Ποινικού Κώδικα, όπως επίσης και τις Βασικές Αρχές Συγκριτικού Δικαίου.
 - ε. Να γνωρίζει σε βάθος τις «βασικές αρχές της πολιτικής των μεταφορών» της Ε.Ε.
 - στ. Να ευαισθητοποιείται σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος.
 - ζ. Να ευαισθητοποιείται σε θέματα προστασίας "ευαίσθητων" ομάδων πολιτών.
2. Για τη Μηχανολογία των Μηχανοκίνητων Οχημάτων:
 - α. Να γνωρίζει τα βασικά στοιχεία της τεχνολογίας και της δυναμικής των μηχανοκίνητων οχημάτων.
 - β. Να γνωρίζει τη συγκρότηση και τον τρόπο της λειτουργίας των μηχανοκίνητων οχημάτων.
 - γ. Να γνωρίζει τα μέρη, το σκοπό και τις βασικές αρχές λειτουργίας όλων των συστημάτων και υποσυστημάτων του συστήματος παραγωγής ισχύος τετράχρονων και δίχρονων βενζινοκινητήρων και πετρελαιοκινητήρων, με κύρια αναφορά στα σημεία που αφορούν και επηρεάζουν την ασφαλή οδήγηση.
 - δ. Να γνωρίζει τα μέρη, το σκοπό και τις βασικές αρχές λειτουργίας των συστημάτων μετάδοσης κίνησης, διεύθυνσης, ανάρτησης, πέδησης, αξόνων - τροχών, φέρουσας κατασκευής - πλαισίου, με κύρια αναφορά στα σημεία που αφορούν και επηρεάζουν την ασφαλή οδήγηση.
 - ε. Να γνωρίζει τα βασικά σημεία της ηλεκτρικής εγκατάστασης του αυτοκινήτου, τα όργανα και τις βοηθητικές συσκευές του.
 - στ. Να γνωρίζει την εξέλιξη της τεχνολογίας των οχημάτων.
 - ζ. Να γνωρίζει τον τρόπο κίνησης των οχημάτων και τις δυνάμεις που αναπτύσσονται κατά την κυκλοφορία του.
 - η. Να γνωρίζει τις τυπικές εργασίες ελέγχου και συντήρησης των μηχανοκίνητων οχημάτων, καθώς και τη σκοπιμότητα και τη σημασία τους για την ασφαλή και άνετη οδήγηση.
 - θ. Να γνωρίζει τον τρόπο αναζήτησης των πληροφοριών συντήρησης και ελέγχου από τα εγχειρίδια του κατασκευαστή, που συνοδεύουν το όχημα.
 - ι. Να γνωρίζει τον τρόπο αναζήτησης στοιχείων ταυτότητας του αυτοκινήτου και της μοτοσικλέτας, όπως επίσης τις διάφορες μορφές κατασκευής τους.
 - ια. Να γνωρίζει τους κανόνες υγιεινής και ασφαλείας, για την εκτέλεση των εργασιών ελέγχου και συντήρησης, την επιλογή και τον χειρισμό των κατάλληλων εργαλείων και συσκευών που απαιτούνται.

3. Για την Τεχνική Οδήγησης:

- α. Να γνωρίζει σε βάθος την έννοια της Αυτοκίνησης ως κοινωνική έκφραση.
- β. Να περιγράφει και να εξηγεί τις βασικές αρχές οδήγησης των μηχανοκίνητων οχημάτων.
- γ. Να αναγνωρίζει τα όρια οδήγησης του οδηγού και του οχήματος.
- δ. Να γνωρίζει τη λειτουργία των οργάνων του αυτοκινήτου και τον χειρισμό των διαφόρων μερών του.
- ε. Να γνωρίζει τον χειρισμό του αυτοκινήτου για όλες τις απαραίτητες ενέργειες που πρέπει να γίνουν (τιμόνι, φλας, φώτα, φρένα, εκκίνηση, αλλαγή ταχυτήτων, χρησιμοποίηση καθρεπτών κλπ).
- στ. Να γνωρίζει την κατακόρυφη και οριζόντια σήμανση, τους φωτεινούς σηματοδότες, τα σήματα των τροχονόμων κλπ.

4. Για Τεχνική Διδασκαλίας:

- α. Να γνωρίζει σε βάθος τις γενικές και τις σύγχρονες αρχές διδασκαλίας σε σχέση με την οδήγηση και την οδική ασφάλεια
- β. Να γνωρίζει να συντάσσει σχέδια μαθήματος, φύλλα διδασκαλίας και tests αξιολόγησης.
- γ. Να γνωρίζει τις μεθόδους διδασκαλίας και τα εποπτικά μέσα που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του.

3.1.2. Προφορική εξέταση

Ο ειδικότερος σκοπός της προφορικής εξέτασης της θεωρητικής φάσης είναι να διαπιστωθεί η ικανότητα του εξεταζόμενου να μεταδίδει σε άλλους μελλοντικούς υποψήφιους οδηγούς - εκπαιδευόμενους του τις γνώσεις του στο αντικείμενο της Μηχανολογίας των Μηχανοκίνητων Οχημάτων, της Τεχνικής Οδήγησης, της Τεχνικής Διδασκαλίας, της Προστασίας Περιβάλλοντος και της Εξοικονόμηση Ενέργειας, τις Α΄ Βοήθειες των Οδικών ατυχημάτων και τα Συστήματα και τις Μεθόδους Ενεργητικής και Παθητικής Ασφάλειας.

Η εξέταση πραγματοποιείται ενώπιον τριμελούς Επιτροπής Εξεταστών σύμφωνα με όσα προβλέπονται από τον Ε.Ο.Π.Π. για τις εξετάσεις πρακτικού μέρους των άλλων ειδικοτήτων. Η προφορική εξέταση της θεωρητικής φάσης διαρκεί τρεις (3) ώρες.

Η εξέταση των υποψηφίων γίνεται σε εργαστήρια των Ι.Ε.Κ. ή σε εργαστηριακούς ή εργασιακούς χώρους, όπου οι υποψήφιοι πραγματοποίησαν την πρακτική ή εργαστηριακή τους άσκηση κατά την περίοδο της κατάρτισής τους ή σε εργαστήρια άλλων μονάδων (εκπαιδευτικών ή επαγγελματικών) που κατά την κρίση της οικείας Π.Ε.Ε.Π. καλύπτουν τις απαιτήσεις αξιολόγησης.

Ο έλεγχος των Δελτίων Εξεταζομένων των υποψηφίων γίνεται από τα μέλη της Επιτροπής του Εξεταστικού Κέντρου, πριν εισέλθουν οι υποψήφιοι στις αίθουσες εξετάσεων.

Η προσέλευση των υποψηφίων στις επιτροπές των εξεταστών γίνεται βάσει ενός αριθμού, μοναδικού για κάθε υποψήφιο, που τον ορίζει ο Υπεύθυνος του Εξεταστικού Κέντρου την ημέρα της εξέτασης. Σε καμία περίπτωση δεν γίνονται γνωστά στους εξεταστές τα ατομικά στοιχεία (ονοματεπώνυμο, Ι.Ε.Κ. κλπ.) των εξεταζομένων.

Κάθε εξεταστής αξιολογεί τις απαντήσεις του υποψηφίου με τη βαθμολογία του στην κλίμακα 01 - 20. Η βαθμολόγηση γίνεται με ακέραιο βαθμό. Εάν μετά τη διαίρεση του αθροίσματος των βαθμών των τριών (3) εξεταστών προκύπτει δεκαδικός αριθμός, ο βαθμός αυτός στρογγυλοποιείται στον αμέσως επόμενο (εάν το δεκαδικό στοιχείο είναι ≥ 0.5) ή προηγούμενο (εάν το δεκαδικό στοιχείο είναι < 0.5) ακέραιο βαθμό. Επιτυχών στο προφορικό μέρος θεωρείται αυτός που βαθμολογήθηκε κατά μέσο όρο με βαθμό δέκα (10) έως και είκοσι (20) οπότε χαρακτηρίζεται αντίστοιχα «ΕΠΙΤΥΧΩΝ», άλλως χαρακτηρίζεται ως «ΑΠΟΤΥΧΩΝ».

Στοχοθεσία εξεταστέας ύλης προφορικών εξετάσεων

Για την πιστοποίηση της επαγγελματικής ικανότητας, κατά την προφορική εξέταση των υποψηφίων στην ειδικότητα «Εκπαιδευτής Υποψηφίων Οδηγών και Μοτοσικλετών» εξετάζονται σε γενικά θέματα επαγγελματικών γνώσεων και ικανοτήτων και επίσης σε ειδικές επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες, που περιλαμβάνονται αποκλειστικά στη στοχοθεσία της προφορικής εξέτασης της ειδικότητας, έτσι όπως περιγράφεται στη συνέχεια.

1. Για την ισχύουσα Νομοθεσία που ρυθμίζει την οδική κυκλοφορία:

- α. Να εφαρμόζει την ισχύουσα Νομοθεσία της Οδικής Κυκλοφορίας και να είναι σε θέση να τη διδάξει συστηματικά, με γνώμονα τη διαμόρφωση συνείδησης οδικής ασφάλειας σε όλους τους χρήστες των οδών.
- β. Να εφαρμόζει τις αρχές διασφάλισης των ασφαλών συνθηκών κυκλοφορίας και μετακίνησης με επίκεντρο τον άνθρωπο.
- γ. Να εφαρμόζει κατά το γράμμα και πνεύμα τα Προεδρικά Διατάγματα και τις Υπουργικές Αποφάσεις που σχετίζονται με την οδική κυκλοφορία και ασφάλεια.

- δ. Να εφαρμόζει και να εξηγεί τις διατάξεις του Αστικού και Ποινικού Κώδικα, όπως επίσης και τις Βασικές Αρχές Συγκριτικού Δικαίου.
- ε. Να εφαρμόζει τις «βασικές αρχές της πολιτικής των μεταφορών» της Ε.Ε.
- στ. Να εφαρμόζει μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος.
- ζ. Να εφαρμόζει μέτρα προστασίας "ευαίσθητων" ομάδων πολιτών.

2. Για τη Μηχανολογία των Μηχανοκίνητων Οχημάτων:

- α. Να κατέχει τα βασικά στοιχεία της τεχνολογίας και της δυναμικής των μηχανοκίνητων οχημάτων.
- β. Να εξηγεί τη συγκρότηση και τον τρόπο της λειτουργίας των μηχανοκίνητων οχημάτων.
- γ. Να αναγνωρίζει τα μέρη και να εξηγεί το σκοπό και τις βασικές αρχές λειτουργίας όλων των συστημάτων και υποσυστημάτων του συστήματος παραγωγής ισχύος τετράχρονων και δίχρονων βενζινοκινητήρων και πετρελαιοκινητήρων, με κύρια αναφορά στα σημεία που αφορούν και επηρεάζουν την ασφαλή οδήγηση.
- δ. Να αναγνωρίζει τα μέρη και να εξηγεί το σκοπό και τις βασικές αρχές λειτουργίας των συστημάτων μετάδοσης κίνησης, διεύθυνσης, ανάρτησης, πέδησης, αξόνων - τροχών, φέρουσας κατασκευής - πλαισίου, με κύρια αναφορά στα σημεία που αφορούν και επηρεάζουν την ασφαλή οδήγηση.
- ε. Να αναγνωρίζει τα βασικά σημεία της ηλεκτρικής εγκατάστασης του αυτοκινήτου, τα όργανα και τις βοηθητικές συσκευές του.
- ζ. Να γνωρίζει τον τρόπο κίνησης των οχημάτων και τις δυνάμεις που αναπτύσσονται κατά την κυκλοφορία του.
- η. Να εφαρμόζει τις τυπικές εργασίες ελέγχου και συντήρησης των μηχανοκίνητων οχημάτων, καθώς και τη σκοπιμότητα και τη σημασία τους για την ασφαλή και άνετη οδήγηση.
- θ. Να είναι σε θέση να αναζητά και να βρίσκει τις πληροφορίες συντήρησης και ελέγχου από τα εγχειρίδια του κατασκευαστή, που συνοδεύουν το όχημα.
- ι. Να είναι σε θέση να αναζητά και να βρίσκει τα στοιχεία ταυτότητας του αυτοκινήτου και της μοτοσικλέτας, όπως επίσης τις διάφορες μορφές κατασκευής τους.
- ια. Να εφαρμόζει τους κανόνες υγιεινής και ασφαλείας, για την εκτέλεση των εργασιών ελέγχου και συντήρησης, την επιλογή και τον χειρισμό των κατάλληλων εργαλείων και συσκευών που απαιτούνται.
- ιβ. Να οδηγεί τα μηχανοκίνητα οχήματα σε ευθεία, στροφές και σε ανήφορο.
- ιγ. Να αντιμετωπίζει τις δυνάμεις που αναπτύσσονται στο μηχανοκίνητο όχημα κατά την κίνησή του και πώς να τις τροποποιεί.
- ιδ. Να ελέγχει τα μηχανοκίνητα οχήματα σε καταστάσεις απώλειας/ αδυναμίας ελέγχου της κατευθυντικότητας (υπερστροφή, υποστροφή, υδρολίσθηση κα).

3. Για την Τεχνική Οδήγησης:

- α. Να εφαρμόζει την έννοια της Αυτοκίνησης ως κοινωνική έκφραση.
- β. Να εφαρμόζει τις βασικές αρχές οδήγησης των μηχανοκίνητων οχημάτων.
- γ. Να αναγνωρίζει κατά την οδήγηση τα όρια οδήγησης του οδηγού και του οχήματος.
- δ. Να εξηγεί τη λειτουργία των οργάνων του αυτοκινήτου και τον χειρισμό των διαφόρων μερών του.
- ε. Να εφαρμόζει σωστά τον χειρισμό του αυτοκινήτου για όλες τις απαραίτητες ενέργειες που πρέπει να γίνουν (τιμόνι, φλας, φώτα, φρένα, εκκίνηση, αλλαγή ταχυτήτων, χρησιμοποίηση καθρεπτών κλπ).

στ. Να αναγνωρίζει την κατακόρυφη και οριζόντια σήμανση, τους φωτεινούς σηματοδότες, τα σήματα των τροχονόμων κλπ.

4. Για την Κοινωνική Συμπεριφορά και την Αγωγή των Οδηγών:

- α. Να γνωρίζει τον ενδεδειγμένο τρόπο οδηγικής συμπεριφοράς.
- β. Να αναγνωρίζει τους κινδύνους που προκαλεί η αντικανονική συμπεριφορά του οδηγού και να εντοπίζει τις συνέπειές της.
- γ. Να εφαρμόζει στην πράξη τον σωστό τρόπο αντιμετώπισης και σεβασμού των υπολοίπων χρηστών του δρόμου.
- δ. Να είναι ικανός να διαχειρίζεται με τον ενδεδειγμένο τρόπο τα συναισθήματα που τον διακατέχουν κατά την οδήγηση από τις συνθήκες του δρόμου, την κατάσταση του οχήματος, τη συμπεριφορά των συνεπιβατών και των υπολοίπων χρηστών του δρόμου.

5. Για Τεχνική Διδασκαλία:

- α. Να εφαρμόζει τις γενικές και σύγχρονες αρχές διδασκαλίας σε σχέση με την οδήγηση και την οδική ασφάλεια
- β. Να συντάσσει σχέδια μαθήματος, φύλλα διδασκαλίας και tests αξιολόγησης.
- γ. Να εφαρμόζει τις κατάλληλες μεθόδους διδασκαλίας.
- δ. Να χρησιμοποιεί τα κατάλληλα εποπτικά μέσα που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του.
- ε. Να αξιοποιεί τις δυνατότητες της σύγχρονης τεχνολογίας στην άσκηση του επαγγέλματός του.

6. Για την Προστασία Περιβάλλοντος και την Εξοικονόμηση Ενέργειας:

- α. Να αναγνωρίζει τις πηγές ρύπανσης ενός οχήματος κατά τη χρήση, τη λειτουργία και τη συντήρησή του (ηχορύπανση, καυσαέρια, ανταλλακτικά υλικά).
- β. Να αναφέρει τις επιπτώσεις που έχουν οι διάφοροι (αέριοι, υγροί, στερεοί) ρυπαντές στον άνθρωπο και το περιβάλλον του.
- γ. Να χρησιμοποιεί το όχημα με τρόπο ώστε να γίνεται η μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση ενέργειας.
- δ. Να χρησιμοποιεί το όχημα με τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η ρύπανση που προκαλεί.
- ε. Να γνωρίζει τα μέτρα ελέγχου προστασίας του περιβάλλοντος και τη σημασία τους.
- στ. Να γνωρίζει τις ηθικές, νομικές και οικονομικές επιπτώσεις από τη μη τήρηση των μέτρων ελέγχου της ρύπανσης.

7. Για τις Α' Βοήθειες των Οδικών ατυχημάτων:

- α. Να επεμβαίνει με τον σωστό τρόπο για τη χορήγηση πρώτων βοηθειών σε οδικά ατυχήματα κατά περίπτωση.
- β. Να μεταφέρει με ασφάλεια έναν τραυματία.
- γ. Να αναγνωρίζει τους κινδύνους που διατρέχει η ζωή ενός τραυματισμένου σε οδικό ατύχημα από αντικανονικές ενέργειες της ομάδας διάσωσης.

8. Για τα Συστήματα και τις Μεθόδους Ενεργητικής και Παθητικής Ασφάλειας:

- α. Να εξηγήει τη λειτουργία και τη σημασία των συστημάτων και των μεθόδων ενεργητικής και παθητικής ασφάλειας που διαθέτουν τα οχήματα για την προστασία οδηγού, επιβατών και πεζών.
- β. Να αναγνωρίζει τις διαφορές μεταξύ των συστημάτων ενεργητικής και των συστημάτων

παθητικής ασφάλειας.

- γ. Να αναγνωρίζει και να ερμηνεύει τα σχετικά ενδεικτικά σήματα στον πίνακα οργάνων του οχήματος.
- δ. Να αναγνωρίζει τις επιπτώσεις (κοινωνικές, οικονομικές) που έχουν τα οδικά ατυχήματα στον οδηγό, στους επιβαίνοντες, στους υπόλοιπους χρήστες του δρόμου και στο κοινωνικό σύνολο.
- ε. Να γνωρίζει τις αιτίες που μπορεί να προκαλέσουν οδικά ατυχήματα.
- στ. Να αναγνωρίζει και να εξηγεί τα μέσα και τα μέτρα προστασίας οδηγού, επιβατών, πεζών και γενικότερα την ασφάλεια που εξαρτάται από το σύστημα οδικής ασφάλειας: Όχημα, Οδηγός, Οδός, Έλεγχος του συστήματος.
- ζ. Να αντιδρά κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο και να ενεργεί κατάλληλα κατά τη χρήση των συστημάτων ενεργητικής ασφάλειας του αυτοκινήτου.
- η. Να εξηγεί τον τρόπο επενέργειας των συστημάτων παθητικής ασφάλειας των μηχανοκίνητων οχημάτων.
- θ. Να γνωρίζει τις εξελίξεις στον τομέα αυτό της τεχνολογίας.

9. Για τις Παθήσεις που επηρεάζουν την Οδήγηση:

- α. Να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προστασίας του οδηγού εάν αυτός πάσχει από πάθηση, ή παροδική κατάσταση, που επηρεάζει την οδηγική συμπεριφορά και ασφάλεια.
- β. Να γνωρίζει τους κινδύνους που διατρέχει η ζωή του οδηγού και των επιβατών όταν ο οδηγός έχει κάποια πάθηση, ή παροδική κατάσταση, από αυτές που δεν του επιτρέπουν να οδηγήσει.
- γ. Να αντιμετωπίζει με τον καταλληλότερο τρόπο την πάθηση και τον τρόπο επαναφοράς στην ενεργό οδήγηση, ή/και απομάκρυνση του οδηγού, ώστε να εξασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή ασφάλεια κατά τη χρησιμοποίηση του αυτοκινήτου.

10. Για την Οργάνωση, Διοίκηση και τον Εξοπλισμό της Σχολής Οδηγών:

- α. Να λειτουργεί τη σχολή οδηγών σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.
- β. Να διοικεί τη σχολή οδηγών και τα στελέχη της σύμφωνα με τις σύγχρονες αντιλήψεις διοίκησης των επιχειρήσεων και προσωπικού.
- γ. Να επιλέγει τον αναγκαίο εξοπλισμό και τα είδη των οχημάτων που απαιτούνται για τη λειτουργία της σχολής οδηγών.

3.1.4. Τελικά αποτελέσματα θεωρητικής εξέτασης

«Επιτυχών» στη θεωρητική φάση των εξετάσεων πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης θεωρείται ο υποψήφιος που επέτυχε στη γραπτή, στην προφορική εξέταση και στα «σήματα Κ.Ο.Κ.».

Η γραπτή εξέταση προσμετράται σε ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) στην τελική βαθμολογία της θεωρητικής φάσης και η προφορική σε ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%).

3.2. Πρακτική Φάση

α) Σκοπός

Με τη δοκιμασία του πρακτικού μέρους επιδιώκεται να διαπιστωθεί, εάν ο υποψήφιος έχει τις απαιτούμενες ικανότητες και δεξιότητες σε όλα τα οχήματα, καθώς και την απαιτούμενη μεταδοτικότητα των πληροφοριών στον μελλοντικό υποψήφιο οδηγό.

β) Περιεχόμενο εξέτασης

Περιλαμβάνει την εξέταση στις ακόλουθες κατηγορίες οχημάτων: Α, Β, Γ, Δ, Γ+Ε.

γ) Διαδικασία εξέτασης

Η εξέταση πραγματοποιείται σε κατάλληλους χώρους που καθορίζει η οικεία Π.Ε.Ε.Π. ενώπιον τριμελούς Επιτροπής Εξεταστών Πρακτικού Μέρους που συγκροτείται από την οικεία Π.Ε.Ε.Π. την ημέρα εξέτασης μετά από κλήρωση μεταξύ των παρευρισκομένων εξεταστών και ενώπιον των εξεταζομένων.

Τα μέλη της Επιτροπής είναι κλάδου ΠΕ, κατά προτίμηση διπλωματούχοι μηχανικοί του Ε.Μ.Π. ή άλλης ισότιμης σχολής, κάτοχοι αδειών οδήγησης τουλάχιστον κατηγορίας Β. Το ένα τουλάχιστον των μελών είναι υπάλληλος και εξεταστής υποψηφίων οδηγών, του κλάδου ΠΕ Μηχανικών του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων ή αντίστοιχου κλάδου των Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Μεταφορών και Επικοινωνιών των Περιφερειών Αττικής, Θεσσαλονίκης και Ηρακλείου Κρήτης αντίστοιχα και ορίζεται από τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, μετά από πρόταση των οικείων Περιφερειών για τριπλάσιο αριθμό υπαλλήλων. Τα άλλα δύο μέλη της Επιτροπής προέρχονται από το Υ.Π.Δ.Β.Μ.Θ. ή τον Ε.Ο.Π.Π. Η επιλογή και η πρόσκληση των εξεταστών γίνεται την προτεραία της ημέρας εξέτασης. Η Επιτροπή συνεπικουρείται στο έργο της από ένα βοηθό - τεχνικό ο οποίος ορίζεται ως βοηθητικό – τεχνικό προσωπικό και αναλαμβάνει και τη γραμματειακή υποστήριξη της επιτροπής.

Στο Πρακτικό Μέρος των Εξετάσεων Πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης δικαιούνται να συμμετάσχουν όσοι έχουν περατώσει με επιτυχία το Θεωρητικό Μέρος των εξετάσεων.

Κατά την πρακτική φάση εξετάσεων ο εξεταζόμενος εξετάζεται πρακτικά στα οχήματα των κατηγοριών Α, Β, Γ, Δ, Γ+Ε με την ίδια διαδικασία που ισχύει για τους υποψήφιους οδηγούς. Ο εξεταζόμενος οδηγεί το αντίστοιχο κατά σειρά εκπαιδευτικό όχημα - παρουσία εκπαιδευτή υποψηφίων οδηγών αυτοκινήτων και μοτοσικλετών, ο οποίος οφείλει να μην παρεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο στη διαδικασία εξέτασης - και συγχρόνως γνωστοποιεί, αναλύει και αιτιολογεί προφορικά στην Επιτροπή την κάθε του ενέργεια. Για τις κατηγορίες των οχημάτων Γ και Γ+Ε κατά την εξέταση πορείας, εντός του οχήματος (εκτός του εξεταζόμενου και του εκπαιδευτή), κατά προτίμηση, επιβαίνει το μέλος της Επιτροπής Εξεταστών ή όπως αλλιώς αποφασίσει επί τόπου η Επιτροπή κατά την κρίση της.

Η Επιτροπή βαθμολογεί την εμπειρία του υποψηφίου στην οδήγηση κάθε κατηγορίας οχήματος, καθώς και τον βαθμό μεταδοτικότητάς του που προκύπτει από τη γνωστοποίηση, ανάλυση και αξιολόγηση των ενεργειών του.

Ο κάθε ένας από τους τρεις (3) εξεταστές βαθμολογεί χωριστά τον υποψήφιο, για κάθε όχημα, θέτοντας δύο (2) βαθμολογίες σε ακέραιες μονάδες από μηδέν (0) έως δέκα (10), μία (1) για τον βαθμό της εμπειρίας και μία (1) για το βαθμό της μεταδοτικότητας. Ο μέσος όρος των δύο (2) βαθμολογιών είναι το αποτέλεσμα της εξέτασης του κάθε υποψηφίου για τη συγκεκριμένη κατηγορία οχήματος από το συγκεκριμένο εξεταστή.

Η βαθμολογία κάθε εξεταζόμενου για κάθε κατηγορία οχήματος προκύπτει από το μέσο όρο της βαθμολογίας και των τριών (3) εξεταστών.

Εάν μετά τη διαίρεση του αθροίσματος των βαθμών των τριών (3) βαθμολογητών προκύπτει δεκαδικός αριθμός, ο βαθμός αυτός στρογγυλοποιείται στον αμέσως επόμενο (εάν το δεκαδικό στοιχείο είναι ≥ 0.5) ή προηγούμενο (εάν το δεκαδικό στοιχείο είναι < 0.5) ακέραιο βαθμό.

«Επιτυχών» θεωρείται ο υποψήφιος που θα λάβει βαθμό τουλάχιστον πέντε (5) σε κάθε μία από τις κατηγορίες που εξετάζεται.

Εάν ο εξεταζόμενος αποτύχει σε κάποια από τις επιμέρους κατηγορίες της εξέτασης του Πρακτικού μέρους, η εξέταση διακόπτεται εκεί, και κατοχυρώνεται η βαθμολογία των κατηγοριών στις οποίες πέτυχε. Αυτό αποδεικνύεται από σχετικό συνολικό πρακτικό που συντάσσεται από την Επιτροπή ανά όχημα και υπογράφεται από όλα τα μέλη της.

Ο καθορισμός της τελικής βαθμολογίας της εξέτασης του Πρακτικού μέρους προκύπτει ως ο μέσος όρος των τελικών βαθμολογιών στις επιμέρους κατηγορίες οχημάτων.

3.3. Γενικά ζητήματα

Για τα θέματα που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της πιστοποίησης και δεν προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό επιλύονται με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Π.Δ. 208/2003 (Φ.Ε.Κ. 194/2002, τ. Α') «Εκπαιδευτές Υποψηφίων Οδηγών, Σχολές Οδηγών, Κέντρα Θεωρητικής Εκπαίδευσης Υποψηφίων Οδηγών και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων», όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 337/2003 (Φ.Ε.Κ. 291/2003, τ. Α') και ισχύει και την Υ.Α. 58930/480/99 του Υ.Μ.Ε., όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά καθώς και τη με αριθμό 2384/2-5-2011 (Φ.Ε.Κ. 725 Β'/2011) Απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π. «Ρύθμιση θεμάτων διαδικασίας Εξετάσεων Πιστοποίησης Επαγγελματικής Κατάρτισης των αποφοίτων Ι.Ε.Κ.».

4. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΟΜΑΔΑ Α

1. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες συμπεριφορές του οδηγού του αυτοκινήτου προς τους άλλους χρήστες του δρόμου;
2. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες συμπεριφορές του οδηγού στις διασταυρώσεις;
3. Ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά του οδηγού σε ένα ατύχημα που προξενεί ο ίδιος και ποια όταν είναι μάρτυρας ατυχήματος;
4. Ποια πρέπει να είναι η ενδεδειγμένη συμπεριφορά του οδηγού με τους πεζούς γενικά;
5. Ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά ενός οδηγού σε λάθος άλλου οδηγού;
6. Τι πρέπει να αποφεύγει ο οδηγός, όταν πρόκειται να οδηγήσει;
7. Ποιες ενέργειες πρέπει να κάνει ένας οδηγός, όταν έχει παιδιά μέσα στο αυτοκίνητο;
8. Εξηγήστε με συντομία γιατί η συμπεριφορά και η νοοτροπία του οδηγού είναι βασικός παράγοντας πρόκλησης ή αποφυγής ατυχημάτων.
9. Γιατί και πώς επηρεάζεται η οδηγική συμπεριφορά οδηγού που κατανάλωσε αλκοόλ περισσότερο από το επιτρεπόμενο;
10. Να αναφέρετε ποιες πλάνες κυκλοφορούν σε σχέση με την κατανάλωση αλκοόλ και την οδήγηση.
11. Ποια είναι τα επιτρεπόμενα όρια κατανάλωσης αλκοόλ πριν την οδήγηση;
12. Εξηγήστε με συντομία τι σημαίνει αμυντική οδήγηση και ποια πλεονεκτήματα προκύπτουν από αυτή την τεχνική.
13. Εξηγήστε με συντομία γιατί η φυσική, ψυχολογική και συναισθηματική κατάσταση του οδηγού επηρεάζει σημαντικά την πρόκληση οδικών ατυχημάτων.
14. Περιγράψτε ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά συνεπιβατών προς τον οδηγό σε ένα μεγάλο ταξίδι.
15. Ποια στάδια προετοιμασίας πρέπει να ακολουθούνται πριν από ένα μεγάλο ταξίδι;
16. Ποια είναι τα συστατικά των καυσαερίων ενός βενζινοκινητήρα; Ποια από αυτά θεωρούνται ρυπαντές και ποια όχι από νομική άποψη;
17. Τι σημαίνει «δευτερογενής ρυπαντής»; Περιγράψτε με απλά λόγια τον τρόπο δημιουργίας του και ποιο είναι το μεγάλο περιβαλλοντικό πρόβλημα που προκύπτει από τη χρήση του αυτοκινήτου;
18. Ποιες είναι οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τη χρήση συμβατικού ψυκτικού φρέον (CFC);
19. Σε ποιους κινητήρες τα καυσαέρια περιέχουν SO₂; Ποια περιβαλλοντικά προβλήματα δημιουργούν οι ενώσεις του θείου;
20. Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του πετρελαίου diesel;
21. Τι είναι αριθμός (ή δείκτης) κετανίου πετρελαίου diesel; Τι σημαίνει πετρέλαιο με αριθμό κετανίου 45;
22. Ποιες προϋποθέσεις εξασφαλίζουν τέλεια καύση του πετρελαίου diesel;
23. Να συγκρίνετε και να σχολιάσετε την ποιοτική σύσταση καυσαερίων βενζινοκινητήρα και υγραεριοκίνητου κινητήρα στην πολλαπλή εξαγωγή.
24. Ποια είναι τα κυριότερα χαρακτηριστικά της βενζίνης; Αναπτύξτε με συντομία κάθε ένα από αυτά.

25. Πότε μια βενζίνη χαρακτηρίζεται μολυβδομένη και πότε αμόλυβδη; Ποιος είναι ο ρόλος των ενώσεων μολύβδου στο καύσιμο;
26. Ποια είναι τα πλεονεκτήματα - μειονεκτήματα της αμόλυβδης βενζίνης;
27. Τι είναι βαθμός οκτανίου και πώς αυτός καθορίζεται; Δώστε ένα αριθμητικό παράδειγμα.
28. Τι ονομάζεται στοιχειομετρική αναλογία καυσίμου μείγματος; Ποια είναι τα πλεονεκτήματα από την τροφοδοσία ενός κινητήρα με μείγμα αυτής της ποιότητας;
29. Να συγκρίνετε με συντομία τις εκπομπές ενός συμβατικού βενζινοκινητήρα και ενός συμβατικού πετρελαιοκινητήρα.
30. Ποια μέρη - συστήματα του αυτοκινήτου προκαλούν εκπομπές HC; Να αναφέρετε επιγραμματικά σύγχρονες λύσεις για κάθε μέρος-σύστημα.
31. Ποιες πρέπει να είναι οι ενέργειες του οδηγού για τη μέγιστη δυνατή εκμετάλλευση του αυτοκινήτου από πλευράς καυσίμου;
32. Ποια είναι τα επιτρεπόμενα όρια εκπομπών καυσαερίων με βάση την Ελληνική Νομοθεσία;
33. Ποια είναι η τεχνική για τη μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση ενέργειας κατά την εκκίνηση και την προθέρμανση του κινητήρα;
34. Ποια είναι η τεχνική για τη μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση ενέργειας κατά την κίνηση και την επιτάχυνση του αυτοκινήτου;
35. Ποιος είναι ο σκοπός των πρώτων βοηθειών σε ένα οδικό ατύχημα; Να αναφέρετε επιγραμματικά τα γενικά μέτρα που ακολουθούμε προκειμένου οι πρώτες βοήθειες να είναι αποτελεσματικές.
36. Τι αναζητούμε στο σώμα ενός τραυματία μετά από αυτοκινητιστικό δυστύχημα;
37. Τι γνωρίζετε για την "αναπαικτική τοποθέτηση" του τραυματία;
38. Τι είναι οι "κακώσεις"; Να αναφέρετε επιγραμματικά τις σπουδαιότερες από αυτές.
39. Τι είναι τα τραύματα και από τι εξαρτάται η σοβαρότητά τους;
40. Πώς αντιμετωπίζεται ένα τραύμα κατά την παροχή πρώτων βοηθειών;
41. Τι γνωρίζετε για την τεχνητή αναπνοή ως μέσο διάσωσης μετά από ατύχημα; Με ποια συχνότητα εφαρμόζουμε τις διάφορες αναπνευστικές κινήσεις;
42. Περιγράψτε τα βήματα που ακολουθούμε για την παροχή τεχνητής αναπνοής με τη μέθοδο Σέφερ.
43. Περιγράψτε τα βήματα που ακολουθούμε για την παροχή τεχνητής αναπνοής με τη μέθοδο Σιλβέστερ.
44. Ποια είναι τα ποσοστά αλκοόλ στο αίμα και στην αναπνοή (φυσιολογική τιμή - παθολογική τιμή - όριο μέθης) που ισχύουν για την Ελλάδα και την Ευρώπη;
45. Σε τι χρησιμεύει και τι περιέχει το κουτί πρώτων βοηθειών ενός αυτοκινήτου;
46. Πού οφείλεται ο εμετός στα παιδιά, όταν ταξιδεύουν με ένα αυτοκίνητο και πώς προλαμβάνεται και αντιμετωπίζεται;
47. Ποιες είναι οι επιπτώσεις στον ανθρώπινο οργανισμό από το μονοξείδιο του άνθρακα (CO) που περιέχεται στα καυσαέρια των αυτοκινήτων;
48. Ποιες είναι οι επιπτώσεις στον ανθρώπινο οργανισμό από το και το διοξείδιο του άνθρακα (CO₂) που περιέχεται στα καυσαέρια των αυτοκινήτων; Γιατί αποκαλείται παγκόσμιος ρυπαντής;
49. Δώστε τους ορισμούς: Ασφάλεια οδήγησης, ασφάλεια συνθηκών οδήγησης, ασφάλεια αντίληψης, ασφάλεια λειτουργίας οργάνων.
50. Τι ονομάζεται ενεργητική ασφάλεια αυτοκινήτου; Να αναφέρετε επιγραμματικά τους παράγοντες που την επηρεάζουν.

51. Τι σημαίνει "ασφάλεια οδήγησης" και "ασφάλεια συνθηκών οδήγησης" ως παράγοντες που επηρεάζουν την ενεργητική ασφάλεια ενός αυτοκινήτου; Να αναφέρετε παραδείγματα για κάθε κατηγορία.
52. Τι σημαίνει "ασφάλεια αντίληψης" και "ασφάλεια λειτουργίας οργάνων" ως παράγοντες που επηρεάζουν την ενεργητική ασφάλεια ενός αυτοκινήτου; Να αναφέρετε παραδείγματα για κάθε κατηγορία.
53. Τι ορίζεται ως "μικροκλίμα" στο εσωτερικό της καμπίνας ενός αυτοκινήτου;
54. Ποιος είναι ο σκοπός ενός κλιματιστικού συστήματος αυτοκινήτου; Ποια γενική παραδοχή διέπει ένα σωστό κλιματιστικό σύστημα;
55. Τι ονομάζεται παθητική ασφάλεια αυτοκινήτου; Να αναφέρετε επιγραμματικά τα είδη της.
56. Τι ονομάζεται εξωτερική παθητική ασφάλεια αυτοκινήτου; Ποιοι παράγοντες την επηρεάζουν;
57. Τι ονομάζεται εσωτερική παθητική ασφάλεια αυτοκινήτου; Ποιοι παράγοντες την επηρεάζουν;
58. Τι καταλαβαίνει ο οδηγός όταν διαπιστώσει ότι τα λαμπάκια στο ταμπλό του ABS και το Check Engine παραμένουν αναμμένα; Ποιες ενέργειες πρέπει να κάνει στη συνέχεια;
59. Ποιος είναι ο ρόλος του αερόσακου (air-bag); Ποια πλεονεκτήματα προκύπτουν από τη χρήση των αερόσακων;
60. Ποια μέτρα προτείνουν οι κατασκευαστές αυτοκινήτων με αερόσακους οδηγού και συνοδηγού, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι σε ενδεχόμενο άνοιγμά τους;
61. Με ποιους τρόπους αναγνωρίζεται η ύπαρξη αερόσακων σε ένα αυτοκίνητο;
62. Ποιος είναι ο ρόλος των ζωνών ασφαλείας; Ποια είναι η σκοπιμότητα των ζωνών με προεντατήρα;
63. Εξηγήστε με συντομία τι είναι τα crash tests. Ποια είναι η σημασία τους και ποιος είναι ο ρόλος των ομοιωμάτων (κούκλες) που χρησιμοποιούνται σε αυτά;
64. Επιγραμματικά να αναφερθούν ποιες κατηγορίες φαρμάκων επηρεάζουν την οδήγηση.
65. Πότε είναι επικίνδυνα τα αντιαλλεργικά φάρμακα;
66. Ποια είναι τα μειονεκτήματα του ακουστικού βαρηκοΐας κατά την οδήγηση;
67. Πρέπει να αποφεύγεται ή όχι η οδήγηση από άτομα με βλάβες του αυτιού; Να εξηγήσετε σχετικά.
68. Πόσα ζεύγη γυαλιών πρέπει να έχει μαζί του ο οδηγός, όταν τα χρησιμοποιεί, και γιατί;
69. Ένας ασθενής με ιστορικό εμφράγματος μυοκαρδίου πρέπει να οδηγεί; Δικαιολογήστε την απάντησή σας.
70. Ποιες παθήσεις των αρθρώσεων επηρεάζουν την οδήγηση;
71. Τι πρέπει να γνωρίζει ένας αλλεργικός οδηγός, όταν σχεδιάζει ένα μεγάλο ταξίδι;
72. Υπό ποιες προϋποθέσεις παραπληγικός μπορεί να οδηγεί;
73. Να αναφέρετε τις επιπτώσεις κατά την οδήγηση μετά από χρήση αλκοόλ.
74. Να αναφέρετε τα κλινικά συμπτώματα για τα αντίστοιχα επίπεδα αλκοόλ στο αίμα (BAC).
75. Ποιες είναι οι απαραίτητες προφυλάξεις για εγκυμονούσες γυναίκες ως οδηγοί αυτοκινήτων;
76. Τι σημαίνει οικονομική μονάδα (επιχείρηση);
77. Τι σημαίνει "επιχειρηματικός κίνδυνος"; Να αναφέρετε τους τέσσερις παράγοντες (δείκτες) με τους οποίους μετράμε (ελέγχουμε) τη βιωσιμότητα μιας επιχείρησης.
78. Ποιες νομικές μορφές μπορεί να έχει μία επιχείρηση Σχολής Οδηγών; Διατυπώστε τους ορισμούς κάθε κατηγορίας.
79. Να αναφέρετε επιγραμματικά τις κυριότερες μορφές εταιρειών που έχουν νομική υπόσταση.
80. Ποια εταιρεία ονομάζεται ομόρρυθμη; Ποιο είναι το βασικό μειονέκτημά της;
81. Ποια εταιρεία ονομάζεται ετερόρρυθμη; Να εξηγήσετε τη διαφορά μεταξύ ομόρρυθμου και

ετερόρρυθμου εταίρου.

82. Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της Ε.Π.Ε. από νομική άποψη;
83. Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της Α.Ε. από νομική άποψη;
84. Να αναφέρετε επιγραμματικά τις βασικές λειτουργίες της διοίκησης μιας επιχείρησης.
85. Τι είναι το οργανόγραμμα και ποια η σημασία του στη λειτουργία μίας επιχείρησης;
86. Ποια χαρακτηριστικά πρέπει να έχουν οι στόχοι μιας επιχείρησης, ώστε να είναι αποτελεσματικοί;
87. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα βήματα που ακολουθούμε κατά τη λήψη αποφάσεων για την αντιμετώπιση προβλημάτων μιας επιχείρησης Σχολής Οδηγών.
88. Ποια είναι η σημασία της μηχανοργάνωσης (μιας επιχείρησης Σχολής Οδηγών);
89. Ποια είναι η αναγκαιότητα της συνεχούς επιμόρφωσης; Γιατί πρέπει να θεωρείται κόστος επένδυσης και όχι έξοδο;
90. Ποιος είναι ο υποχρεωτικός εξοπλισμός (σε ομάδες) της Σχολής Οδηγών, όπως αυτός προδιαγράφεται στο Π.Δ. 208;
91. Ποιος είναι ο πρόσθετος εξοπλισμός που απαιτείται για τα ΚΕΘΥΟ (Κέντρα Θεωρητικής Εκπαίδευσης Υποψηφίων Οδηγών);

ΟΜΑΔΑ Β

1. Να αναφέρετε το σκοπό και τις βασικές αρχές του Κ.Ο.Κ. σε σχέση με την οδική ασφάλεια.
2. Να αναφέρετε την προσφορά του «οδηγού» στο σύστημα της οδικής ασφάλειας.
3. Ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ αυτοκινητόδρομου και δρόμου ταχείας κυκλοφορίας;
4. Τι ονομάζεται «αυτοκίνητο όχημα» σύμφωνα με τον Κ.Ο.Κ.; Ποια οχήματα δεν περιλαμβάνονται σε αυτή την κατηγορία;
5. Τι ονομάζεται μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος και τι μεικτό βάρος οχήματος;
6. Να αναφέρετε επιγραμματικά τις κατηγορίες των πινακίδων σήμανσης των οδών.
7. Ποιος είναι ο ρόλος των πινακίδων αναγγελίας κινδύνου και ποιος των πινακίδων ρύθμισης της κυκλοφορίας; Προσδιορίστε τις διαφορές τους.
8. Ποιος είναι ο ρόλος των πληροφοριακών πινακίδων και των πρόσθετων πινακίδων;
9. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα κύρια είδη της οριζόντιας σήμανσης.
10. Ποιες είναι οι κατά μήκος διαγραμμίσεις;
11. Τι σημαίνει για τον οδηγό φωτεινός σηματοδότης με πράσινο σταθερό φως κυκλικής μορφής;
12. Τι σημαίνει για τον οδηγό φωτεινός σηματοδότης με ερυθρό σταθερό φως κυκλικής μορφής;
13. Τι σημαίνει για τον οδηγό φωτεινός σηματοδότης με κίτρινο σταθερό φως κυκλικής μορφής και τι με απλό ή διπλό κίτρινο αναλάμπον φως κυκλικής μορφής;
14. Ποιες είναι οι ενδείξεις των φωτεινών σηματοδοτών που ρυθμίζουν την κυκλοφορία των πεζών;
15. Τι ισχύει για τις πινακίδες διαφήμισης στα εκτός κατοικημένης περιοχής τμήματα των χαρακτηρισμένων ως εθνικών και επαρχιακών οδών;
16. Τι ισχύει για τη χρήση των ζωνών ασφαλείας; Ειδικότερα, ποιες κατηγορίες οδηγών και συνοδηγών εξαιρούνται από τη χρήση τους;
17. Τι επιβάλλεται να έχει ένας οδηγός κάθε κινούμενου οχήματος;
18. Πότε επιτρέπεται, γενικά και κατ' εξαίρεση, η προσπέραση προπορευόμενου οχήματος; Ποια είναι η υποχρέωση του οδηγού του προπορευόμενου οχήματος όταν πραγματοποιείται η προσπέρασή του;
19. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις, γενικές και ειδικές, του οδηγού μετά την πραγματοποίηση μιας προσπέρασης προπορευόμενου οχήματος;
20. Πότε επιβάλλεται να μειώνει την ταχύτητα του οχήματός του ένας οδηγός;
21. Ποιοι κανόνες διέπουν την εκτέλεση ελιγμών οχημάτων;
22. Τι ισχύει για την προς τα πίσω κίνηση των οχημάτων;
23. Τι ισχύει, γενικά και κατ' εξαίρεση, για την απότομη επιβράδυνση των οχημάτων;
24. Τι υποχρεούται να κάνει οδηγός που πλησιάζει σε ισόπεδο οδικό κόμβο;
25. Ποιοι είναι οι κανόνες οδήγησης στον αυτοκινητόδρομο;
26. Ποιοι είναι οι κανόνες οδήγησης στην οδό ταχείας κυκλοφορίας;
27. Ποιοι είναι οι κανόνες οδήγησης στις σήραγγες;
28. Με ποιον τρόπο πρέπει να γίνεται η τακτοποίηση και η στοίβαξη φορτίου σε ένα όχημα;
29. Ποιοι κανόνες διέπουν τη μεταφορά επιβατών με οχήματα; Τι απαγορεύεται ειδικότερα για τη μεταφορά επιβατών με οχήματα;
30. Πότε απαγορεύεται η στάση και η στάθμευση οχήματος;
31. Πότε επιτρέπεται η χρήση ηχητικών οργάνων προειδοποίησης οχήματος;
32. Ποιες προφυλάξεις υποχρεούνται να λαμβάνουν οι πεζοί, προκειμένου να χρησιμοποιούν το οδόστρωμα κατ' εξαίρεση;

33. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις των πεζών, προκειμένου να διασχίσουν το οδόστρωμα του δρόμου;
34. Ποιοι ειδικοί κανόνες εφαρμόζονται σε περιοχές κατοικίας που έχουν χαρακτηριστεί και σημανθεί ως περιοχές ήπιας κυκλοφορίας;
35. Ποιες είναι οι απαγορευτικές διατάξεις (ειδικοί κανόνες) για τους οδηγούς ποδηλάτων, μοτοποδηλάτων, μοτοσικλετών και τρίτροχων οχημάτων;
36. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις του οδηγού που ενεπλάκη, με οποιοδήποτε τρόπο, σε οδικό ατύχημα, από το οποίο επήλθε θάνατος ή σωματική βλάβη;
37. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις του οδηγού που ενεπλάκη, με οποιοδήποτε τρόπο, σε οδικό ατύχημα, από το οποίο επήλθε βλάβη σε πρόσωπα ή πράγματα;
38. Τι ισχύει για την οδική ασφάλεια των πεζών μαθητών κατά τις μετακινήσεις τους προς και από τα σχολεία;
39. Πότε επιβάλλεται η ακινητοποίηση ενός οχήματος;
40. Πότε απαγορεύεται η προσωρινή ή διαρκής κατάληψη τμήματος του οδοστρώματος με εγκαταστάσεις ή εμπόδια; Πότε επιτρέπεται κατ' εξαίρεση;
41. Τι ισχύει για τα φώτα πορείας (μεγάλα);
42. Τι ισχύει για τα φώτα διασταύρωσης (μεσαία);
43. Τι ισχύει για τα φώτα θέσης (μικρά);
44. Τι ισχύει για τα φώτα ομίχλης και οπισθοπορείας;
45. Τι ισχύει για τα φώτα δεικτών κατεύθυνσης (flash) και τα φώτα έκτακτης ανάγκης (alarm);
46. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις γενικά του οδηγού ενός οχήματος προς τα οχήματα άμεσης ανάγκης;
47. Ποιοι παράγοντες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των αποστάσεων από άλλα κινούμενα οχήματα;
48. Ποια είναι τα ανώτατα όρια ταχύτητας των οχημάτων εντός κατοικημένων περιοχών;
49. Πώς επηρεάζει την οδική συμπεριφορά και τη φθορά του δρόμου η υπερφόρτωση του οχήματος;
50. Να αναφέρετε τις κατηγορίες και υποκατηγορίες αδειών οδήγησης και τα αντίστοιχα οχήματα που μπορεί να οδηγεί ο κάτοχος των αδειών αυτών.
51. Ποια φώτα επιβάλλεται να έχουν οι δίτροχες μοτοσικλέτες;
52. Ποιες λειτουργίες πρέπει να εκτελεί το σύστημα τροχοπέδης οχημάτων σύμφωνα με τον ΚΟΚ;
53. Να αναφέρετε και να περιγράψετε τα συστήματα τροχοπέδησης που πρέπει να είναι εφοδιασμένα τα ρυμουλκούμενα (εκτός από τα ελαφρά).
54. Ποια φώτα επιβάλλεται να έχει ένα διαξονικό φορτηγό όχημα;
55. Τι σημαίνει τεκμήριο υπαιτιότητας;
56. Για ποια οχήματα απαιτείται έγκριση του τύπου τους πριν κυκλοφορήσουν στη χώρα μας; Ποιες υπηρεσίες, ανά κατηγορία οχημάτων, τις χορηγούν;
57. Να περιγραφεί με συντομία η θεωρητική λειτουργία τετράχρονου βενζινοκινητήρα. Να γίνει σχετικό διάγραμμα P-V.
58. Να περιγραφεί με συντομία η πραγματική λειτουργία τετράχρονου βενζινοκινητήρα. Να γίνει το σπειροειδές διάγραμμα.
59. Περιγράψτε τα μέρη που αποτελούν το σύστημα παραγωγής έργου και μετατροπής της κίνησης σε ένα μονοκύλινδρο κινητήρα.
60. Πόσα είδη ελατηρίων φέρει ένα έμβολο κυλίνδρου; Τι χρησιμεύει κάθε είδος;
61. Ποιος είναι ο ρόλος του διωστήρα; Από ποια μέρη αποτελείται;
62. Ποιος είναι ο ρόλος του σφονδύλου; Από τι εξαρτάται το μέγεθός του;

63. Ποια εργασία εκτελεί το σύστημα διανομής καυσίμου (μείγματος) συμβατικού βενζινοκινητήρα και ποια τα βασικά μέρη που το αποτελούν;
64. Ποιος είναι ο ρόλος του εκκεντροφόρου άξονα και σε ποιες θέσεις του κινητήρα συναντάται;
65. Ποιος είναι ο σκοπός των βαλβίδων εισαγωγής και εξαγωγής; Ποιες είναι οι διαφορές τους;
66. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα μέρη που αποτελούν ένα τυπικό σύστημα τροφοδοσίας κινητήρα με καρμπυρατέρ.
67. Ποια μέρη περιλαμβάνονται στο σύστημα απαγωγής καυσαερίων; Ποιος είναι ρόλος τους;
68. Ποιος είναι ο ρόλος του συστήματος λίπανσης;
69. Τι ονομάζεται ιξώδες λαδιού και ποια είναι η σημασία του σε ένα πολύτυπο λάδι;
70. Όλοι οι κινητήρες «καίνε» κάποια ποσότητα λαδιού. Σχολιάστε την πρόταση ως προς την αλήθειά της και δικαιολογήστε την απάντησή σας.
71. Ποιες είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού σε περίπτωση υπερθέρμανσης του κινητήρα;
72. Τι ονομάζεται χωρητικότητα συσσωρευτή; Τι προσέχουμε κατά την αντικατάσταση μιας χαλασμένης μπαταρίας;
73. Ποια είναι τα πλεονεκτήματα των ηλεκτρονικών αναφλέξεων σε σχέση με τα αντίστοιχα συμβατικά (με πλατίνες);
74. Να περιγραφεί με συντομία η θεωρητική λειτουργία τετράχρονου πετρελαιοκινητήρα και να γίνει το σχετικό διάγραμμα P-V.
75. Να περιγραφεί με συντομία η πραγματική λειτουργία τετράχρονου πετρελαιοκινητήρα και να αποτυπωθεί σε σπειροειδές διάγραμμα.
76. Ποια είναι τα μέρη που συνθέτουν ένα τυπικό σύστημα τροφοδοσίας πετρελαιοκινητήρα;
77. Ποια πλεονεκτήματα παρουσιάζει ο ηλεκτρονικός ψεκασμός έναντι του καρμπυρατέρ;
78. Ποιος είναι ο προορισμός του καταλύτη; Ομαδοποιήστε τις χημικές αντιδράσεις που γίνονται σε αυτόν. Τι σημαίνει έγκριση τύπου καταλύτη (R 103);
79. Αναπτύξτε με συντομία τους παράγοντες που επηρεάζουν τη διάρκεια ζωής ενός καταλύτη.
80. Ποιο σκοπό εξυπηρετεί το σύστημα μετάδοσης κίνησης; Να αναφέρετε τα μέρη που το αποτελούν με τη σειρά που τα συναντάμε.
81. Ποιος είναι ο ρόλος του συμπλέκτη; Ποια είναι η αρχή λειτουργίας του και ποιες ιδιότητες πρέπει να έχει;
82. Ποιος είναι ο προορισμός του κιβωτίου ταχυτήτων και ποια μέρη περιλαμβάνει ένα τυπικό κιβώτιο τεσσάρων ταχυτήτων πρόσω και μιας όπισθεν;
83. Σε τι χρησιμεύει το διαφορικό στην όλη λειτουργία και κίνηση του αυτοκινήτου και ποια είναι τα κύρια μέρη του; Αν ένας κινητήριος τροχός πατάει σε λάσπη και ο άλλος σε στέρεο έδαφος, εξηγήστε τι θα συμβεί, αν το διαφορικό είναι απλό.
84. Τι είναι κρεμαγιέρα; Ποια είναι τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά της;
85. Τι είναι σύγκλιση και τι απόκλιση τροχών, γιατί και πότε εφαρμόζεται;
86. Ποια είναι τα βασικά μέρη ενός τυπικού υδραυλικού συστήματος διεύθυνσης;
87. Ποιους σκοπούς εξυπηρετεί το σύστημα ανάρτησης;
88. Ποιοι λόγοι επιβάλλουν την ανεξάρτητη ανάρτηση; Να αναφέρετε επιγραμματικά τέτοια συστήματα μπροστινών και πίσω τροχών.
89. Ποιους σκοπούς εξυπηρετούν οι αποσβεστήρες κραδασμών (αμορτισέρ);
90. Ποια είναι τα κύρια μέρη ενός τροχού;
91. Ομαδοποιήστε τα ελαστικά ανάλογα με: α. τον τρόπο συγκράτησης του αέρα, β. τον τρόπο κατασκευής των λινών τους και γ. τη μορφή της διατομής τους.

92. Αποκωδικοποιήστε τους εξής συμβολισμούς ελαστικών: α. 225/45 R 17 86 Y Tubeless DOT 2404, β. 185R 14. Υπολογίστε το ονομαστικό ύψος και των δύο ελαστικών.
93. Ποια είναι η σημασία του συστήματος πέδησης; Ποιοι παράγοντες επηρεάζουν την επιβράδυνση ενός οχήματος;
94. Ποιοι λόγοι επέβαλλαν τα υδραυλικά κυκλώματα στα φρένα; Ποια είναι η αρχή λειτουργίας τους;
95. Ποια μέρη αποτελούν ένα υδραυλικό σύστημα πέδησης; Περιγράψτε με συντομία τη λειτουργία του.
96. Ποιες προδιαγραφές πρέπει να πληρούν τα υγρά των φρένων; Τι προσέχουμε κατά τη συμπλήρωση υγρών;
97. Ποιοι λόγοι επέβαλλαν τα σερβόφρενα; Ποια είναι η αρχή λειτουργίας τους;
98. Ποια είναι η αρχή λειτουργίας των αερόφρενων;
99. Τι είναι το ηλεκτρόφρενο και πού τοποθετείται; Ποια είναι τα κύρια μέρη του;
100. Ποια είναι τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των ηλεκτρόφρενων;
101. Ποιος είναι ο προορισμός του συστήματος ABS; Ποια είναι τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα του συστήματος;
102. Ποια είναι τα πλεονεκτήματα ενός αυτοφερόμενου αμαξώματος αυτοκινήτου σε σχέση με ένα πλαίσιο αυτοκινήτου;
103. Ποιο σκοπό εξυπηρετεί το αμάξωμα ενός επιβατικού και ενός φορτηγού αυτοκινήτου;
104. Ποια είναι τα κύρια υποσυστήματα κατανάλωσης ρεύματος σ' ένα αυτοκίνητο;
105. Ποια είναι η διαφορά της οδήγησης σε κατοικημένες και μη κατοικημένες περιοχές σε σχέση με την ταχύτητα, την τεχνική και τους υπόλοιπους χρήστες του δρόμου;
106. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες από πλευράς τεχνικής οδήγησης του οδηγού κατά την είσοδο σε αυτοκινητόδρομο;
107. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες από πλευράς τεχνικής οδήγησης του οδηγού κατά την έξοδο από αυτοκινητόδρομο;
108. Περιγράψτε ένα προσπέρασμα σε αυτοκινητόδρομο.
109. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού για την αλλαγή λωρίδας ή λωρίδων στον αυτοκινητόδρομο;
110. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού σε όλες τις περιπτώσεις κατά την πραγματοποίηση αριστερής στροφής;
111. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού σε περίπτωση πραγματοποίησης επικίνδυνης στροφής;
112. Περιγράψτε τον τρόπο ξεκινήματος σε ανηφόρα με ή χωρίς τη χρήση χειρόφρενου.
113. Πώς αντιλαμβάνεται ο οδηγός ότι «τον έχει πιάσει λάστιχο» και ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειές του;
114. Γιατί πρέπει ο οδηγός να τηρεί την απόσταση ασφαλείας;
115. Γιατί κατά κανόνα απαγορεύεται η προς τα πίσω κίνηση του οχήματος;
116. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού σε περίπτωση κατά την οποία επιχειρείται προσπέρασμα αυτοκινήτου και αυτό αναπτύσσει ταχύτητα;
117. Να αναφέρετε τις επιμέρους περιπτώσεις κατά τις οποίες ο οδηγός χρησιμοποιεί το συμπλέκτη και την τεχνική της χρησιμοποίησής του κατά την εκκίνηση, την κίνηση και τη στάση του αυτοκινήτου.
118. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού, όταν πρόκειται να περάσει δρόμο με λιμνάζοντα νερά;
119. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού, όταν οδηγεί στο χιόνι ή στον πάγο;

120. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού σε περίπτωση βροχής (περίπτωση υδρολίσθησης);
121. Ποιοι είναι οι παράγοντες που πρέπει να εκτιμηθούν, για να υπάρξει ο απαιτούμενος χρόνος προσπέρασης προπορευόμενου αυτοκινήτου, σε σχέση με το αντιθέτως ερχόμενο αυτοκίνητο;
122. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού, όταν συναντά ομίχλη;
123. Ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες του οδηγού σε περίπτωση διπλής συνεχόμενης γραμμής;
124. Ποιες είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες που πρέπει να κάνει ο οδηγός, σε περίπτωση ξαφνικής βλάβης των φρένων, προκειμένου να σταματήσει το αυτοκίνητο;
125. Περιγράψτε με συντομία την τεχνική στάθμευσης (παρκαρίσματος) του αυτοκινήτου.
126. Ποιες είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες που πρέπει να κάνει ο οδηγός, όταν πλησιάζει διασταύρωση με σήμανση;
127. Ποιες είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες που πρέπει να κάνει ο οδηγός, όταν πλησιάζει σε διασταύρωση χωρίς σήμανση;
128. Ποια η χρησιμότητα του ραδιοφώνου στο αυτοκίνητο;
129. Πώς υπολογίζεται η απόσταση από το ακολουθούμενο αυτοκίνητο μέσω του καθρέπτη, όταν θέλουμε να κάνουμε προσπέρασμα στο προπορευόμενο αυτοκίνητο;
130. Ποιες είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες που πρέπει να κάνει ο οδηγός, όταν αντιληφθεί ότι κάποιο όχημα από την αντίθετη κατεύθυνση έρχεται επάνω του;
131. Περιγράψτε τον τρόπο εκκίνησης ενός αυτοκινήτου με αυτόματο κιβώτιο ταχυτήτων.
132. Πώς πρέπει να αντιδρά ο οδηγός, κατά το φρενάρισμα, σε απρόβλεπτες καταστάσεις (π.χ. παιδί που πετάγεται στο δρόμο), με αυτοκίνητο που διαθέτει συμβατικό σύστημα πέδησης;
133. Να αναφέρετε με συντομία τους κανόνες ασφαλείας κατά την εκκίνηση μιας μοτοσικλέτας.
134. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα στάδια ενός στοιχειώδους τεχνικού ελέγχου μιας μοτοσικλέτας πριν την εκκίνησή της.
135. Περιγράψτε με συντομία την τεχνική εκκίνησης μιας μοτοσικλέτας.
136. Να αναφέρετε ποιες πρέπει να είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες κατά φρενάρισμα μοτοσικλέτας σε κατάσταση πανικού σε ολισθηρό δρόμο.
137. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα στάδια ενός στοιχειώδους τεχνικού ελέγχου ενός αυτοκινήτου πριν την εκκίνησή του.
138. Ποιες προσαρμογές και ρυθμίσεις πρέπει να κάνει ο οδηγός πριν οδηγήσει το αυτοκίνητό του;
139. Από ποιους παράγοντες εξαρτάται η απόσταση ακινητοποίησης του αυτοκινήτου κατά το φρενάρισμα;
140. Πότε η στάση και η στάθμευση ενός αυτοκινήτου είναι παράνομη και επικίνδυνη;
141. Ποια έγγραφα είναι υποχρεωμένος να φέρει ένας οδηγός για τον ίδιον και το αυτοκίνητο;
142. Ποιος είναι ο υποχρεωτικός εξοπλισμός ενός Ε.Ι.Χ. αυτοκινήτου;
143. Τι είναι οικονομική οδήγηση; Πώς επιτυγχάνεται;
144. Ποιες ενέργειες πρέπει να κάνει ένας οδηγός, όταν το αυτοκίνητό του δεν «παιρνει μπροστά»;
145. Περιγράψτε τη διαδικασία εκκίνησης ενός κινητήρα αυτοκινήτου με βοηθητική μπαταρία.
146. Ποιες ενέργειες πρέπει να κάνει ο οδηγός όταν ο κινητήρας του αυτοκινήτου του «σβήνει»;
147. Να αναφέρετε τα δομικά στοιχεία ενός φορτηγού οχήματος.
148. Τι πρέπει να γνωρίζει ο οδηγός λεωφορείου για τη μεταφορά ατόμων με ειδικές ανάγκες;
149. Πώς θα αντιδράσετε, εάν σε μεγάλη κατηφόρα διαπιστώσετε ότι δεν έχετε φρένα;
150. Οδηγείτε επικαθήμενο με τις μέγιστες διαστάσεις και βάρη που προβλέπει ο ΚΟΚ και πρέπει να μεταφέρετε φορτίο από τέσσερις (4) ίδιες παλέτες βάρους πέντε (5) τόνων η κάθε μία. Φτιάξτε

- ένα σκαρίφημα με την τοποθέτηση του φορτίου και εξηγήστε την επιλογή σας.
151. Οδηγείτε φορτηγό με μεικτό βάρος δεκαοκτώ (18) τόνους. Τι απόσταση ασφαλείας αφήνετε κατά την οδήγηση σε επαρχιακό δρόμο; Αιτιολογήστε την απάντησή σας.
 152. Οδηγείτε επικαθήμενο σε δρόμο διπλής κατεύθυνσης με δύο λωρίδες ανά κατεύθυνση και προτίθεστε να στρίψετε αριστερά σε δρόμο με ελάχιστο πλάτος στο οποίο δεξιά και αριστερά είναι σταθμευμένα άλλα οχήματα. Περιγράψτε και εξηγήστε την τεχνική που θα ακολουθήσετε.
 153. Οδηγείτε φορτηγό με τις μέγιστες διαστάσεις που προβλέπει ο ΚΟΚ. Περιγράψτε την τεχνική για δεξιά στροφή σε στενή οδό με τις ελάχιστες μανούβρες.
 154. Τι εννοούμε με τον όρο «πορεία διδασκαλίας»; Ποια είναι τα τυπικά στάδιά της;
 155. Ποια είναι η σημασία του σταδίου της προετοιμασίας στην πορεία μιας διδασκαλίας;
 156. Ποιες είναι οι συνηθέστερες διαδικασίες με τις οποίες πραγματοποιείται το στάδιο της προετοιμασίας σε μία πορεία διδασκαλίας;
 157. Ποια είναι η σημασία του σταδίου της παρουσίασης στην πορεία μιας διδασκαλίας; Γιατί στο στάδιο αυτό επιδιώκουμε την ενεργό συμμετοχή του εκπαιδευόμενου;
 158. Από ποιους παράγοντες επηρεάζεται η σειρά και η μέθοδος παρουσίασης των βαθμίδων ενός μαθήματος κατά την παρουσίασή του;
 159. Ποια είναι η σημασία του σταδίου της εφαρμογής στην πορεία μιας διδασκαλίας;
 160. Πώς πραγματοποιείται το στάδιο της εφαρμογής στη διδασκαλία μιας πληροφορίας και πώς μιας πράξης;
 161. Πώς γίνεται το στάδιο του ελέγχου στη διδασκαλία μιας πληροφορίας και πώς μιας πράξης;
 162. Πώς ορίζεται η μέθοδος διδασκαλίας με επίδειξη; Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της;
 163. Ποια πλεονεκτήματα και ποια μειονεκτήματα παρουσιάζει η μέθοδος διδασκαλίας με επίδειξη;
 164. Ποια πλεονεκτήματα και ποια μειονεκτήματα παρουσιάζει η μέθοδος διδασκαλίας με διάλεξη;
 165. Ποια είναι τα στοιχεία της ερωτηματικής μεθόδου διδασκαλίας; Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της;
 166. Ποια πλεονεκτήματα και ποια μειονεκτήματα παρουσιάζει η ερωτηματική μέθοδος διδασκαλίας;
 167. Πώς ορίζεται η μέθοδος διδασκαλίας με συζήτηση; Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της;
 168. Ποια πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα παρουσιάζει η μέθοδος διδασκαλίας με συζήτηση;
 169. Ποιοι βασικοί κανόνες καθιστούν τη μέθοδο διδασκαλίας με διάλεξη αποτελεσματικότερη;
 170. Ποιοι βασικοί κανόνες καθιστούν την ερωτηματική μέθοδο διδασκαλίας αποτελεσματικότερη;
 171. Ποιοι βασικοί κανόνες καθιστούν τη μέθοδο διδασκαλίας με συζήτηση αποτελεσματικότερη, ως προς το θέμα που επιλέγεται;
 172. Ποιοι βασικοί κανόνες καθιστούν τη μέθοδο διδασκαλίας με συζήτηση αποτελεσματικότερη κατά την πραγματοποίησή της;
 173. Ποια είναι η λογική πορεία που ακολουθείται για την επιλογή της καταλληλότερης μεθόδου καθεμίας διδακτικής ενότητας;
 174. Ποιες απαιτήσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και να ικανοποιούνται, για να είναι αποτελεσματικότερη μία εξατομικευμένη διδασκαλία με Η/Υ;
 175. Πώς πρέπει να γίνεται κατά τη διδασκαλία η χρησιμοποίηση του σχεδίου μαθήματος μιας διδακτικής ενότητας;
 176. Ποια είναι η έννοια, η σημασία και τα είδη των φύλλων διδασκαλίας;
 177. Να αναφέρετε επιγραμματικά τους γενικούς στόχους των φύλλων διδασκαλίας.
 178. Ποια πλεονεκτήματα παρουσιάζει η χρήση φύλλων διδασκαλίας;
 179. Να αναφέρετε με συντομία με ποιες περιπτώσεις σχετίζεται η σκοπιμότητα χρησιμοποίησης των φύλλων πληροφοριών;
 180. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα στοιχεία που πρέπει να έχει ένα φύλλο πληροφοριών.

181. Τι πρέπει να εφαρμόζεται κατά τη χρησιμοποίηση των φύλλων πληροφοριών για την καλύτερη αξιοποίησή τους;
182. Ποια είναι η σημασία των φύλλων ανάθεσης εργασιών σε μία διδακτική διαδικασία;
183. Τι ονομάζονται εποπτικά μέσα διδασκαλίας; Ποια είναι η συμβολή τους στη διδασκαλία και πότε η χρησιμοποίησή τους είναι αποτελεσματική;
184. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα είδη των εποπτικών μέσων διδασκαλίας.
185. Ποιες υποδείξεις ακολουθούνται, προκειμένου ο πίνακας διδασκαλίας να καθίσταται αποτελεσματικό εποπτικό μέσο;
186. Ποιες υποδείξεις ακολουθούνται, προκειμένου οι απεικονίσεις να καθίστανται αποτελεσματικό εποπτικό μέσο διδασκαλίας;
187. Ποιες υποδείξεις ακολουθούνται, προκειμένου οι διαφάνειες να καθίστανται αποτελεσματικό εποπτικό μέσο διδασκαλίας;
188. Ποιες υποδείξεις ακολουθούνται, προκειμένου οι σταθερές εικόνες να καθίστανται αποτελεσματικό εποπτικό μέσο διδασκαλίας;
189. Ποιες υποδείξεις ακολουθούνται, προκειμένου οι κινούμενες εικόνες να καθίστανται αποτελεσματικό εποπτικό μέσο διδασκαλίας;
190. Ποιες είναι οι συνηθέστερες διαδικασίες αξιολόγησης των επιδόσεων των διδασκομένων;
191. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα είδη των αντικειμενικών tests που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των θεωρητικών γνώσεων που αποκτήθηκαν από τους διδασκόμενους.
192. Τι είναι τα tests σωστού-λάθους; Πότε αυτό το είδος test είναι αξιόπιστο; Ποιο είναι το βασικό πλεονέκτημα και μειονέκτημά τους;
193. Ποιες οδηγίες λαμβάνονται υπόψη, προκειμένου να είναι αποδοτικό ένα test σωστού-λάθους;
194. Τι είναι τα tests πολλαπλής επιλογής; Πότε είναι αξιόπιστα; Ποιο είναι το βασικό πλεονέκτημα και μειονέκτημά τους;
195. Ποιες οδηγίες λαμβάνονται υπόψη, προκειμένου να είναι αποδοτικό ένα test πολλαπλής επιλογής;
196. Τι είναι τα tests σύζευξης; Πότε χρησιμοποιούνται;
197. Ποιες οδηγίες λαμβάνονται υπόψη, προκειμένου να είναι αποδοτικό ένα test σύζευξης;
198. Τι είναι τα tests συμπλήρωσης; Πότε ενδείκνυται η χρησιμοποίησή τους;
199. Ποιες οδηγίες λαμβάνονται υπόψη, προκειμένου να είναι αποδοτικό ένα test συμπλήρωσης;
200. Να ετοιμάσετε ένα φύλλο πληροφοριών με θέμα: Τα κύρια όργανα του οχήματος.
201. Να ετοιμάσετε ένα φύλλο πράξεων με θέμα: Σήμανση και σηματοδότηση.
202. Να ετοιμάσετε ένα σχέδιο μαθήματος με θέμα: Αποστάσεις ασφαλείας, στάσης – χρόνος αντίδρασης.
203. Να ετοιμάσετε ένα σχέδιο μαθήματος με θέμα: Διασταυρώσεις.
204. Γράψτε τρεις (3) ερωτήσεις από τεστ αξιολόγησης με μορφή σωστού – λάθους στο θέμα: Στάση & στάθμευση.
205. Γράψτε τρεις (3) ερωτήσεις από τεστ αξιολόγησης με μορφή σωστού – λάθους στο θέμα: Συνύπαρξη με τους άλλους χρήστες.
206. Γράψτε τρεις (3) ερωτήσεις από τεστ αξιολόγησης με μορφή πολλαπλής επιλογής στο θέμα: "Αλκοόλ & άλλες χημικές ουσίες".